

4 RECORREGUTS DE RECONeixEMENT A MATARÓ DES D'UNA PERSPECTIVA DE GÈNERE INTERSECCIONAL

Col·lectiu
Punt 6

Col·lectiu Punt 6

Febrer 2022

---

1. INTRODUCCIÓ	3
2. MARC TEÒRIC	3
2.1 Les qualitats urbanes de l'urbanisme feminista	7
3. METODOLOGIA	13
3.1 Els recorreguts de reconeixement	13
3.2 Desenvolupament de les activitats	14
4. RESULTATS DELS 4 RECORREGUTS	18
Recorregut 1: Territori nord, pels barris de Cirera, Molins i Vista Alegre	22
Recorregut 2: Barris del Centre, Eixample i Rocafonda	32
Recorregut 3: Barris Eixample i Peremàs	45
Recorregut 4: Barris La Llàntia i Via Europa	57
5. RECOMANACIONS PER A LA MILLORA DELS ESPAIS URBANS AMB PERSPECTIVA FEMINISTA	67

1. INTRODUCCIÓ

L'objectiu d'aquest treball és analitzar l'entorn urbà de 4 zones de Mataró des d'una perspectiva de gènere interseccional a través de l'experiència de les persones que hi viuen. Per aquest motiu, s'han realitzat **quatre Recorreguts de Reconeixement per 4 zones de Mataró**, el barris del Territori nord, pels barris de Cirera, Molins i Vista Alegre; els barris del Centre, Eixample dreta i Rocafonda; els barris de l'Eixample esquerra i Peremàs; i pels barris de La Llàntia i Via Europa. Aquest anàlisi també ha permès valorar les condicions on cal millorar l'enllumenat per incorporar criteris ens els plans de millora previstos per l'ajuntament de Mataró en aquests barris i sensibilitzar sobre la importància de l'entorn físic en el desenvolupament de la nostra vida quotidiana.

Els recorreguts de reconeixement són una eina per a descriure i analitzar col·lectivament l'espai urbà i serveixen per a fer una diagnosi propositiva des de les experiències viscudes per les persones en temes diversos com la mobilitat, l'espai públic compartit, la relació amb els equipaments, etc. En síntesi, és una activitat de sensibilització i anàlisi comunitari per a les persones des d'una perspectiva de gènere interseccional.

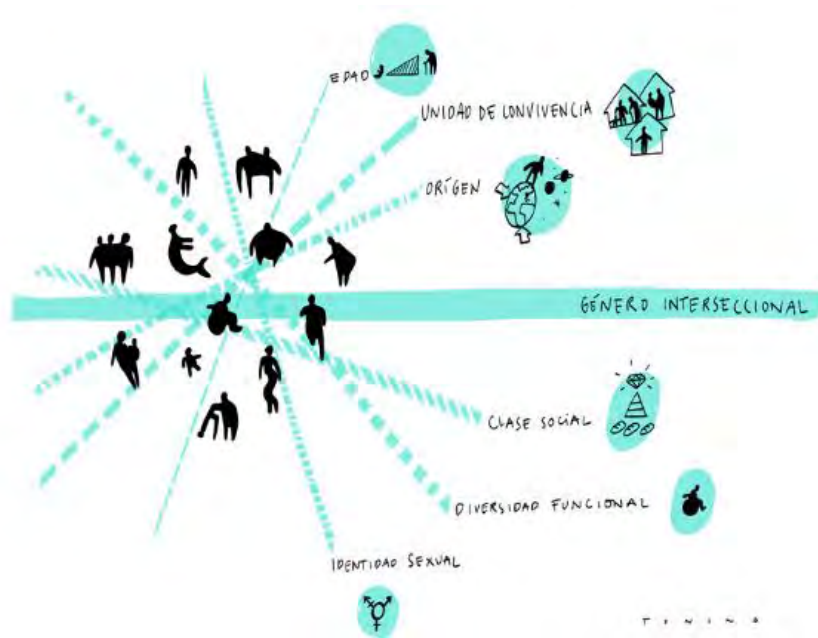
Aquest informe recull i organitza les aportacions fetes per les persones participants en relació amb les 6 qualitats que treballa el Col·lectiu Punt 6 per analitzar i transformar els nostres entorns quotidians.

2. MARC TEÒRIC

Tradicionalment, l'urbanisme s'ha considerat una matèria neutra, és a dir, que la manera de dissenyar els diferents espais no beneficiava ni afectava cap persona o col·lectiu. Però, des dels anys 70, el feminisme ha demostrat que això no és cert i ha treballat per **posar la vida de les persones al centre de les decisions urbanes**. Vivim en una societat desigual en què les persones tenim diferents oportunitats i obligacions depenent de si som dones, homes o tenim identitat no binària, i aquesta desigualtat es veu reflectida en la manera com es construeix l'espai.

Davant d'aquesta manera de simplificar la realitat de l'urbanisme tradicional, l'urbanisme feminista treballa des de la **perspectiva de gènere interseccional**, aportant una visió més àmplia de les persones en plantejar que les dones i els homes viuen i experimenten l'espai de maneres diferents i té en compte la diversitat més enllà del sexe, incorporant altres característiques que influeixen en la manera com les persones experimenten els espais: raça, edat, religió, discapacitat, etc.

Figura 1 Il·lustració de Tonina Matamalas per a Col·lectiu Punt 6

En aquest sentit, l'enfocament de gènere pretén demostrar que **dones i homes fan un ús diferent dels espais** a causa dels rols de gènere assignats, però també que les dones entre si i els homes entre si fan un ús diferent que dependrà de les altres característiques de la persona, com l'edat (les necessitats d'una adolescent de 15 anys seran diferents de les d'una dona de 70 anys), l'origen, la diversitat funcional, condicions socioeconòmiques, etc.

L'urbanisme feminista posa en el centre la vida quotidiana. El concepte de **vida quotidiana** engloba el conjunt de totes aquelles activitats que desenvolupem en el nostre dia a dia o eventualment i està vinculada amb un espai compartit i un temps finit.

Esfera productiva	Activitats relacionades amb la producció de béns i serveis , les quals normalment suposen una remuneració en forma de salari.
Esfera reproductiva	Activitats majoritàriament no remunerades que realitzen les persones a la cura d'elles mateixes, de les persones del seu entorn, o dels espais que habiten , com les activitats domèstiques que van relacionades amb proporcionar habitatge, nutrició, vestit i cura.
Esfera pròpia	Activitats relacionades amb el desenvolupament personal i intel·lectual de cada persona , així com el benestar físic, mental i de salut. Dins d'aquesta esfera es troben la vida social, els esports, l'oci, el temps lliure, les aficions, etc.
Esfera política o comunitària	Acció per a la fonamentació i conservació de la comunitat política . Crea les condicions per a la continuïtat de les generacions, per al record i per a la història. Són les activitats relacionades amb la participació social, cultural i política.

En la realitat, aquestes esferes es barregen entre si i pot afirmar-se que les tasques de reproducció tenen més importància si s'entenen com les necessàries per a la cura de la vida humana, sense les quals les altres esferes no es podrien desenvolupar.

Figura 2 Les esferes de la vida quotidiana

Aquestes activitats es duen a terme en un **suport físic (barri, ciutat, territori)** i en un **temps determinat**. En cada una d'aquestes quatre esferes de la vida quotidiana les persones realitzem diferents activitats.

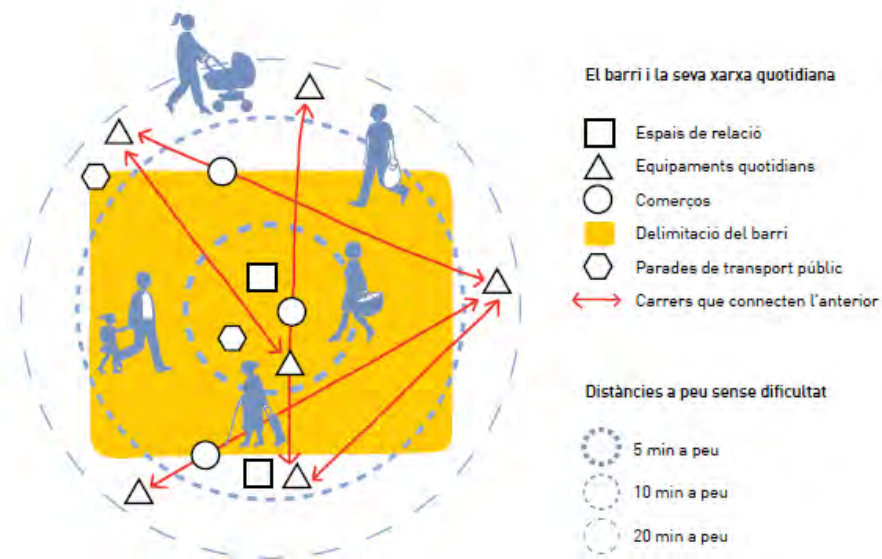
L'urbanisme amb perspectiva de gènere dóna el mateix valor a totes les esferes a l'hora de planificar i dissenyar espais, a diferència de l'urbanisme tradicional, que ha prioritzat l'esfera productiva del treball, responent a un model de societat capitalista i patriarcal.

L'anàlisi de la vida quotidiana en l'urbanisme serveix per prendre consciència de la complexitat de la realitat i de les múltiples activitats que realitzen les persones en el dia a dia, la qual cosa permet entendre la diversitat de necessitats que coexisteixen als nostres pobles i ciutats. L'espai públic, els carrers, els habitatges, els transports i la resta d'espais que utilitzem regularment són els llocs on es desenvolupen les nostres vides i, per tant, han d'ajustar-se a les diferents necessitats que tenim les persones.

El **barri** guanya rellevància quan es llegeix com **l'entorn pròxim als habitatges on es duen a terme la majoria de les tasques quotidianes de la reproducció per al desenvolupament de la vida** de les persones i com l'espai immediat de les persones dependents. Des de l'habitatge és necessari accedir a peu als espais públics on ens relacionem i socialitzem, establint vincles d'ajuda mútua; als equipaments que ofereixen suport a les tasques quotidianes i milloren la

qualitat de vida; als comerços on ens abastim; i al transport públic, necessari per desplaçar-nos cap a la resta d'activitats.

Figura 3 La Xarxa Quotidiana – Col·lectiu Punt 6

Extret de la publicació *Espais per a la vida quotidiana. Auditoria de Qualitat Urbana amb perspectiva de Gènere* - 2014

2.1 Les qualitats urbanes de l'urbanisme feminista

El model de planejament urbà i territorial que afavoreix la vida quotidiana des de la perspectiva de gènere ha de contribuir al desenvolupament d'una societat més justa i equitativa perquè influeix en la localització de les activitats, en la interrelació d'aquestes i en les qualitats dels espais¹ a més de contribuir al desenvolupament sostenible².

Es planteja un model que compleixi certes qualitats tant a la seva ordenació del territori com al disseny dels seus espais, un model que es basa en la **proximitat espai-temps**, òptim per al desenvolupament de la vida quotidiana facilitadora de la mobilitat que **prioritza els desplaçaments a peu i accessibles per connectar les activitats**, i dels **usos mixtos** amb diversitat d'equipaments, comerços i transport a prop dels habitatges. A més, respon a **l'autonomia de les persones** per a l'ús de diferents espais; a la **vitalitat en els carrers** perquè les persones els utilitzin i interactuin entre si i a la **representativitat**, per al reconeixement i la participació en igualtat d'oportunitats.

Es defineixen sis qualitats urbanes, les quals es consideren necessàries per a que les diferents escales espacials de la planificació s'adeqüin a la vida quotidiana des d'una perspectiva de gènere i de la salut. **Proximitat, vitalitat, diversitat, autonomia, representativitat i habitabilitat** són qualitats que estan vinculades entre si i que de manera integral poden millorar la salut de les persones, ja que com diu la *Guía Salud y Desarrollo Urbano Sostenible*³: "la salut de la població es pot millorar amb el desenvolupament d'entorns i oportunitats que generin o incrementin la salut i el benestar i fent fàcils i accessibles les opcions sanes"

Aquestes qualitats tenen per objectiu poder identificar condicions necessàries a complir per la planificació i disseny dels espais i elaborar indicadors que permetin fer un seguiment en el temps en les actuacions.

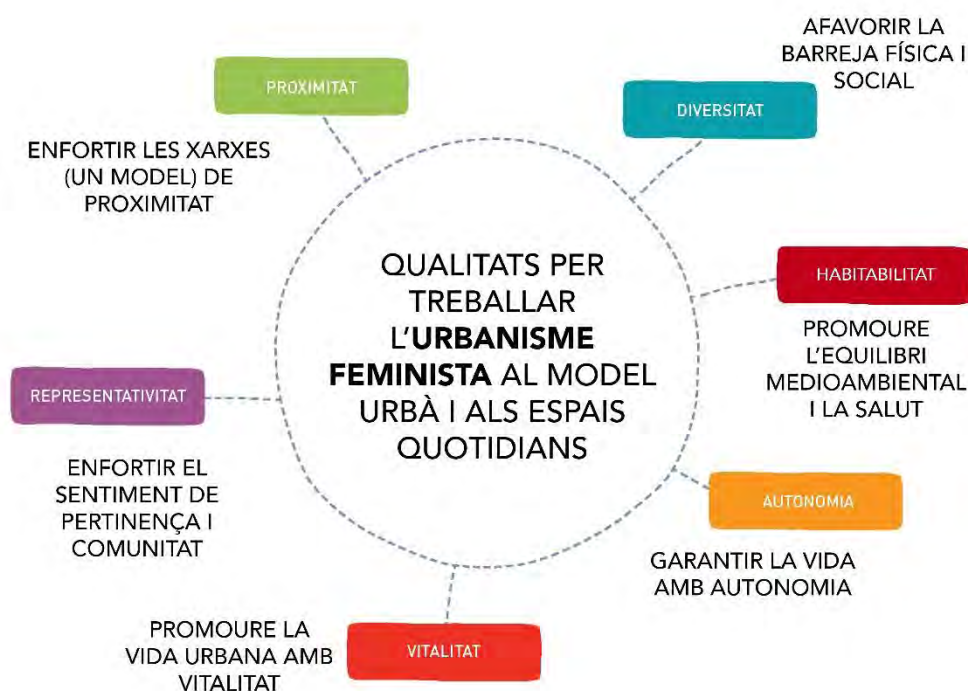
¹ Bofill Levi, Anna (2008) "Guia per al planejament urbanístic i l'ordenació urbanística amb la incorporació de criteris de gènere" Barcelona: Institut Català de les Dones

² Sánchez de Madariaga, Inés (2004) "Urbanismo con perspectiva de genero" Sevilla: Instituto Andaluz de la Mujer.

³ Salud y desarrollo urbano sostenible. Guia pràctica para el anàlisis del efecto en la salud de iniciativas locales de urbanismo" Udalsarea 21.

https://www.osakidetza.euskadi.eus/contenidos/informacion/publicaciones_informes_estudio/es_pub/adjuntos/Salud-Desarrollo-Urbano.pdf

Figura 3 Qualitats de l'urbanisme feminista – Col·lectiu Punt 6

A partir del document Auditoria Urbana de Gènere i Salut, Col·lectiu Punt 6, 2018 i de la publicació Espais per a la vida quotidiana. Auditoria de Qualitat Urbana amb perspectiva de Gènere – 2014

PROXIMITAT

S'entén per proximitat la **ubicació propera, en l'espai i el temps**⁴, així com la connectivitat a peu lliure d'obstacles dels espais de relació, equipaments quotidians, parades de transport públic i comerços en relació amb els habitatges i entre si, de forma que sigui possible per tota classe de persones **efectuar a peu les activitats quotidianes** amb recorreguts que enllacin els diferents usos.

S'identifiquen tres escales de proximitat en funció de l'assiduitat i de les necessitats de la població, que impliquen: allò que es troba a 5 min de casa (300 m aprox. escala de veïnat), a 10 min (entre 600 m i 800 m aprox. escala de barri) i a 20 min (entre 1.300 m i 1.600 m aprox. escala suprabarrial) a peu i sense dificultats. La proximitat és necessària per poder realitzar les activitats quotidianes de manera efectiva combinant les **esferes personal, productiva, pròpia i comunitària**. Si els espais d'ús quotidià no són pròxims, la vida quotidiana de les persones es dificulta, ja que han de dedicar més temps als desplaçaments o renunciar a activitats per poder desenvolupar les tasques diàries. La separació dels usos en la

⁴ Miralles-Guasch, Carme. "Dinámicas metropolitanas y tiempos de la movilidad. La región metropolitana de Barcelona, como ejemplo". A: *Anales de Geografía* vol. 31 p. 125-145, 2011

planificació urbana impedeix que es conformi una xarxa quotidiana on es vinculin totes les activitats necessàries per al desenvolupament de la vida. En el concepte de proximitat entren altres aspectes que aquest treball no aborda, però que també determinen la proximitat, com són els factors econòmics, socials i culturals.

És essencial potenciar **recorreguts útils i accessibles per a totes les mobilitats**, que siguin capaces d'entrellaçar l'habitatge amb els espais de relació, els equipaments i els serveis. Aquests recorreguts útils (o de mobilitat activa) han de permetre la realització de més d'una tasca alhora enllaçant diverses activitats, i han d'estar sostinguts per una xarxa per als vianants i de transport públic.⁵

És fonamental fomentar una **mobilitat activa per promoure l'activitat física de la població**, ja que segons la Guia Entorn Urbà i Salut⁶ "La pràctica regular d'activitat física s'ha associat a nombrosos beneficis per a la salut: redueix el risc de malaltia cardiovascular, redueix la pressió sanguínia i la concentració de colesterol a la sang, així com el risc de patir diabetis, càncer de còlon i de mama. També redueix el risc de patir depressió i millora el benestar psicològic. Recentment, s'ha associat també com un factor d'envelliment saludable".

DIVERSITAT

La diversitat consisteix en la **mixtura social, física i funcional que permet la varietat de persones, activitats i usos** responen a les diferents necessitats de les persones en funció del gènere, sexe, edat, diversitat funcional, origen, cultura i condició social, entre altres factors. És fonamental que els espais incorporin aquesta condició, tinguin en compte la varietat d'experiències i quotidianitats de les persones i la pluralitat de necessitats que se'n deriven.

La densificació selectiva, en punts o zones estratègiques, és un pas imprescindible per fer viable la incorporació d'activitats productives, reproductives i d'oci que millorin la vida quotidiana. Aquesta acupuntura de densificació ha d'anar acompanyada de la flexibilització de les tipologies edificatòries que s'introdueixin, a més de les diferents tipologies residencials i la barreja d'usos que generi major ús del carrer. Dins de la varietat de l'habitatge caldria plantejar diferents models de tinença. **La diversificació física és una característica que afavoreix de la interacció social.**⁷

El fet de no incloure-la provoca l'aparició d'espais en els quals només es considera un tipus de persona usuària, un tot universal, falsament neutral i inclusiu. **La universalitat deixa fora tota activitat i tota persona no emmarcada en la "normalitat" de l'experiència dominant** (classe, gènere, sexe, origen i cultura, etc.).

---

⁵ Muxí, Zaida (coord) Postsuburbia, 2013

⁶ Guia Entorn Urbà i Salut, Diputació de Barcelona

⁷ Muxí, Zaida (coord) (2013) Postsuburbia, Ed Comanegra

AUTONOMIA

Les persones gaudeixen d'autonomia quan els **espais són percebuts com a segurs**, generen confiança per ser utilitzats sense restriccions de cap classe i quan les **condicions d'accessibilitat són universals** als espais del barri i de la xarxa quotidiana, tenint en compte les capacitats físiques particulars. Quan no es considera la necessitat d'autonomia de les persones, es creen espais que no propicien confiança, per no ser accessibles per a persones amb capacitats diverses o persones amb cotxets infantils o carros de la compra; espais que transmeten percepció d'inseguretat que fan que una part de la població, sobretot les dones, no els faci servir per por; espais que pel seu disseny no fomenten l'autonomia de persones grans, dependents o dels infants, que necessiten que hi hagi una persona cuidadora sempre al seu costat, fet que limita la llibertat de la persona cuidadora i de la que es cuida.

Per garantir una vida amb autonomia i seguretat s'ha de treballar per **afavorir els desplaçaments a peu en l'entorn proper**, que ha de permetre desenvolupar la majoria de les activitats quotidianes. Aquelles que no sigui possible resoldre en proximitat han d'estar ben comunicades amb un transport públic apropiat o amb solucions comunitàries adequades en temps, recursos i possibilitats. Els entorns propers han de ser actius i estar ben equipats.⁸

La seguretat des de la perspectiva de gènere proposa 6 condicions necessàries que són transversals a totes les escales: **espais visibles, vigilats, vitals, equipats, senyalitzats i comunitaris.**⁹

Aquesta qualitat també inclou **l'accessibilitat per a les persones amb diversitat funcional** (física, visual, auditiva, intel·lectual o per trastorn mental) com a condició bàsica per tenir autonomia en l'ús de la ciutat.

VITALITAT

La vitalitat d'un espai sorgeix de la **presència simultània i contínua de persones i de la densitat d'activitats i usos als carrers**, espais de relació i equipaments que afavoreixen la trobada, la socialització i l'ajuda mútua entre les persones.

Manca vitalitat en zones infrautilitzades, com per exemple, les zones que només es fan servir en franges horàries concretes, o a determinades hores del dia (àrees residencials monofuncionals i de baixa densitat, zones comercials o de negoci) i quan falta relació entre la tipologia edificatòria i el carrer.

La vitalitat també està relacionada amb la **cura dels espais**, tant urbans com naturals.

---

⁸ Muxí, Zaida (coord) (2013) Postsuburbia, Ed Comanegra

⁹ Col·lectiu Punt 6 Entorns habitables. Auditoria de seguretat urbana amb perspectiva de gènere en l'habitatge i l'entorn (2017)

REPRESENTATIVITAT

Existeix representativitat quan es percep **reconeixement i visibilitat real i simbòlica de tota la comunitat de manera que es valora la memòria, el patrimoni social, cultural i natural** amb equitat i la participació de les persones en les decisions urbanes.

La manca de reconeixement i visibilitat tant de les persones que han format part del passat de la societat com de les que formen part del seu present en els espais públics del barri i en altres espais del municipi, en especial de **les dones**, que han estat **majoritàriament invisibilitzades en la memòria històrica i quotidiana**, impedeix construir una societat més igualitària i justa.

Per **enfortir el sentit de pertinença i comunitat** és necessari incidir tant en la millora dels aspectes físics que doten de caràcter l'espai públic, com en el **foment de la participació ciutadana**. Aquest procés ha de posar especial èmfasi en la presència de les dones en tots els àmbits de representació i participació. L'especial atenció a les dones és a causa del fet que són les qui majoritàriament concilien les necessitats del món de la reproducció i de la producció. No obstant això, el seu coneixement de l'entorn físic i social no sempre és considerat a l'hora de plantejar propostes de canvi i millora. Per construir la referència de la zona es poden rescatar i valorar les singularitats paisatgístiques i històriques pròpies de cada lloc.¹⁰

També és important incidir en les representacions que es fan de les dones pel seu vincle amb la pròpia vida de les dones, **evitant representacions que puguin promoure la violència contra les dones**, o que perpetuïn la cultura de la violació. A més, és crucial visibilitzar la diversitat de dones i de cossos que existeixen, normalitzant la diversitat i evitant imatges que mostren un només tipus de cos normatiu i ideal de bellesa.

HABITABILITAT

Existeix habitabilitat quan els entorns proporcionen les condicions físiques, socials i ambientals que **permetin el desenvolupament d'una vida sana i saludable**. Segons Toni Solanas¹¹ l'habitabilitat ha d'estar definida des de les necessitats de les persones. Unes necessitats, la satisfacció de les quals ha de començar per garantir per a tothom les condicions de confort normativament establertes, però que han d'estendre's a la configuració d'un espai habitable sa, desproveït d'amenaques a la salut i al lliure desenvolupament de les capacitats de les persones, configurat amb materials lliures de components nocius - com els ja reconeguts amiants, els COV (compostos orgànics volàtils), els formaldehids, el benzè,

---

¹⁰ Muxi, Zaida (Coord) (2013) "Postsuburbia" Ed Comanegra

¹¹ Solanas, Toni "La necesidad de una nueva habitabilidad" ponència Congreso Internacional Rehabilitación y Sostenibilidad. El Futuro es Posible, Barcelona 2010

l'èter de glicol - i protegits de camps i radiacions electromagnètiques – naturals i artificials - que puguin afectar a la salut i al benestar de les persones habitants. Els elements a tenir en compte per tenir uns entorns habitables són **l'absència de contaminants ambientals** que puguin causar malaltia (contaminació de l'aigua, lumínica, de l'aire, radioactiva, tèrmica, etc.), i la manca de **riscos ambientals naturals** (associats a fenòmens geològics interns, inundacions, temporals de vent, que encara que són degudes a causes climàtiques naturals tindran un major impacte en la població depenent de la localització dels assentaments humans) o **antròpics** (produïts per activitats humanes com accidents químics, nuclears... desforestacions que poden agreujar el risc d'incendis, etc.).

Finalment, també és essencial per un entorn habitable poder **accedir a una alimentació de proximitat, estacional i variada a preus assequibles** i, en la mesura del possible, ecològica.

3. METODOLOGIA

3.1 Els recorreguts de reconeixement

Els **recorreguts de reconeixement** consisteixen a realitzar caminades a peu per l'àrea estudiada amb un grup divers de persones, amb càmera fotogràfica per fer fotos que il·lustrin les diferents situacions, un plànol de la zona i altres elements que ajudin a registrar la informació.

L'objectiu d'aquest primer reconeixement és identificar la xarxa quotidiana que utilitzen les persones que viuen al barri quan duen a terme les seves activitats quotidianes i les seves condicions. Per aquest motiu, és imprescindible ubicar els espais de relació, els equipaments quotidians, els comerços i el transport públic que s'utilitza. També s'han d'assenyalar els carrers per on s'uneixen totes aquestes funcions i parar atenció a com l'utilitzen les diferents persones, per tal de poder registrar la diversitat d'experiències en relació a l'espai.

Durant el recorregut es debat i valora l'experiència quotidiana de cadascuna de les persones participants i també les particularitats pròpies d'aquestes experiències que són diferents en funció del sexe, el gènere, l'edat, l'origen, la identitat sexual, la diversitat funcional, l'experiència migratòria entre altres aspectes. En finalitzar el recorregut, es fa una reflexió col·lectiva i es convida a compartir les seves experiències.

Els objectius principals dels Recorreguts de Reconeixement són:

- Reflexionar sobre la incidència del disseny urbanístic i la planificació urbana en la vida quotidiana de les persones.
- Analitzar com el gènere i altres variables com l'edat, l'origen, la classe, la història migratòria, etc. influeixen en el dret a la ciutat.
- Proporcionar eines teòriques per a repensar els espais quotidians.
- Identificar *in situ* quins són els espais favorables i desfavorables dels municipis per afavorir la seguretat de les dones.
- Apoderar a les dones perquè valorin el coneixement propi que tenen sobre el seu entorn i convertir-lo en criteris que puguin millorar l'entorn urbà i la seva percepció d'(in)seguretat.
- Fer una relatoria de les característiques favorables i desfavorables que apareixen en l'itinerari proposat del recorregut.

3.2 Desenvolupament de les activitats

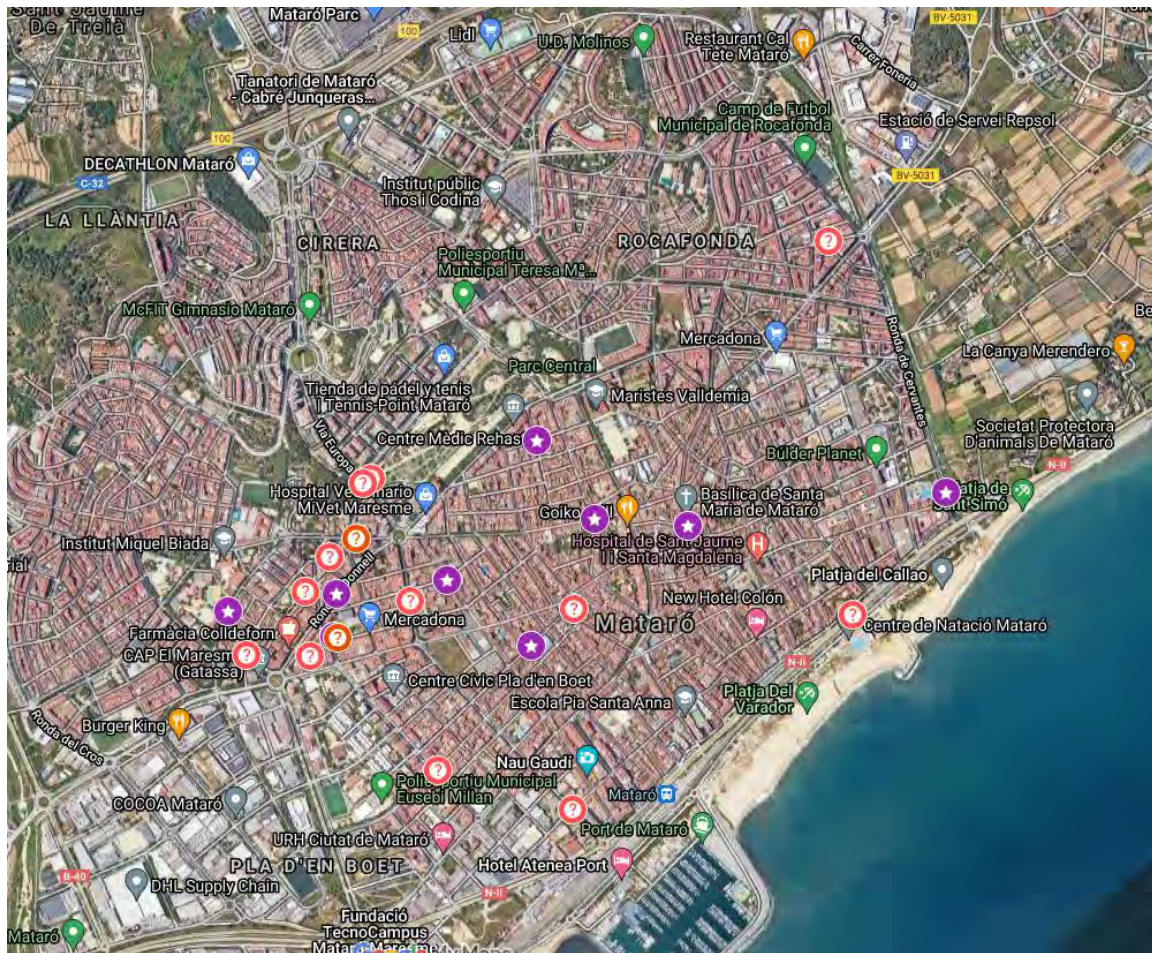
Des de l'ajuntament de Mataró es va proposar els barris on es volien realitzar els recorreguts de reconeixement coincidint amb la proposta de plans de millora de l'enllumenat. El següent mapa indica els carrers on estan previstes les millores:

Per poder dissenyar els recorreguts en aquestes 4 zones es va realitzar una **sessió online preparatòria**, que es va fer l'11 de gener del 2022 de 19:00 a 20:30. Aquesta sessió es va dividir en diferents parts:

- Introducció per part de l'ajuntament (polítiques i tècniques) del marc d'aquest projecte.
- Introducció per part del Col·lectiu Punt 6 sobre què és la percepció de seguretat amb una perspectiva feminista i què són les mares exploratòries.
- Treball individual per pensar itineraris quotidians
- Compartir favorables i desfavorables de les persones participants a través d'una eina digital intuïtiva de Google, MyMaps.

Mapa resultat dels favorables i desfavorables que es van compartir a la sessió online preparatòria:

PUNTS FAVORABLES (marcat amb una icona amb una estrella lila):

- Plaça de Santa Maria
- Carrer d'Argentona
- Plaça de Cuba
- Sant Simó
- Passatge Sisternes
- ben il·luminat
- biblioteca Pompeu Fabra
- Carrer de Josep Monserrat i Cuadrada

PUNTS DESFAVORABLES (marcat amb una icona d'un interrogant vermell):

- Elements exteriors de la biblioteca
- plaça de les Tereses
- Carrer de Sant Cugat
- Carrer Santiago Rusiñol
- Inseguretat a Renfe
- mala il·luminació_vorera
- Puig i Cadafalch- és una carretera
- lucius Marcus

- molts racons
- Avinguda de Gatassa
- Mateo Goya
- parc central
- vorera

Tot i que no van participar persones de tots els barris als quals hi havia proposat un recorregut, es va utilitzar aquesta informació per poder dibuixar els recorreguts juntament amb la tècnica d'igualtat de l'ajuntament de Mataró que des de la seva experiència va proposar uns punts de parada per parlar d'alguns dels espais més rellevants i recorreguts quotidians del municipi. També es van decidir els punts de trobada de cada recorregut.

A més a més, es va decidir fer els recorreguts de reconeixement per poder incloure les percepcions de seguretat de les persones participants, es van desenvolupar totes a partir de les 19:00 de la tarda.

Els Recorreguts de Reconeixement es van realitzar els següents dies:

- Recorregut 1: dimarts, 18 de gener del 2022 de 19:00 a 21:00
- Recorregut 2: dijous, 20 de gener del 2022 de 19:00 a 21:00
- Recorregut 3: dimarts, 25 de gener del 2022 de 19:00 a 21:00
- Recorregut 4: dimarts, 27 de gener del 2022 de 19:00 a 21:00

Per cada recorregut es va prepara un mapa per cada participant per poder seguir el recorregut proposat:

RECORREGUT DE RECONeixEMENT 1 Territori Nord (Cirera-Molins-Vista Alegre)

Dimarts, 18 de gener 2022
Casal de la gent gran Cirera
A les 19:00 tarda

Els recorreguts de reconeixement serveixen per a identificar, analitzar i observar tots aquells aspectes físics, socials i funcionals d'un barri que influeixen, favorablement i desfavorablement, en el desenvolupament de les activitats de la vida quotidiana de les persones que hi viuen. Posant especial èmfasi en aquells aspectes que habitualment no s'han tingut en compte en la planificació urbana, com les tasques de cura i la participació activa de les dones en l'àmbit públic.

PUNT DE TROBADA - Casal de la Gent Gran de Cirera
1a parada - zona equipaments
2a parada - Antipista + centres comercials
3a parada - habitatges socials en fila
4a parada - aparcament
5a parada - Plaça i centre cívic Molins
6a parada - punt final del recorregut

Recorreguts de reconeixement a Mataró

RECORREGUT DE RECONeixEMENT 2 Barris de Rocafonda - Centre - Eixample

Dijous 20 de gener 2022
Centre Cívic Rocafonda
A les 19:00 tarda

Els recorreguts de reconeixement serveixen per a identificar, analitzar i observar tots aquells aspectes físics, socials i funcionals d'un barri que influeixen, favorablement i desfavorablement, en el desenvolupament de les activitats de la vida quotidiana de les persones que hi viuen. Posant especial èmfasi en aquells aspectes que habitualment no s'han tingut en compte en la planificació urbana, com les tasques de cura i la participació activa de les dones en l'àmbit públic.

PUNT DE TROBADA - Centre Cívic Rocafonda - el Palau
1a parada - Canal de barri
2a parada - Zona Equipaments
3a parada - Plaça dels Bos
4a parada - Plaça de Santa Maria
5a parada - carrer de l'Argentera
6a parada - Eixample (punt final del recorregut)

Recorreguts de reconeixement a Mataró

RECORREGUT DE RECOINEIXEMENT 3 Barris de Eixample - Peremàs

Divendres 25 de gener 2022
Plaça de Cuba
A les 19:00 tarda

Els recorreguts de reconeixement serveixen per a identificar, analitzar i observar tots aquells aspectes físics, socials i funcionals d'un barri que influeixen, favorablement i desfavorablement, en el desenvolupament de les activitats de la vida quotidiana de les persones que hi viuen. Posant especial èmfasi en aquells aspectes que habitualment no s'han tingut en compte en la planificació urbana, com les tasques de cura i la participació activa de les dones en l'àmbit públic.

PUNT DE TROBADA – Plaça de Cuba

1a parada – plaça de les Terres

2a parada – carrer d'Ensenya a l'Eixample

3a parada – Eixample esquerra

4a parada – Plaça Octàvia i biblioteca

5a parada – CAM Ronda Píam

6a parada – plaça Granellers

Recorreguts de reconeixement a Mataró

RECORREGUT DE RECOINEIXEMENT 4 Barris La Llàntia - Via Europa

Divendres, 27 de gener 2022
Pavelló municipal Euskadi
A les 19:00 tarda

Els recorreguts de reconeixement serveixen per a identificar, analitzar i observar tots aquells aspectes físics, socials i funcionals d'un barri que influeixen, favorablement i desfavorablement, en el desenvolupament de les activitats de la vida quotidiana de les persones que hi viuen. Posant especial èmfasi en aquells aspectes que habitualment no s'han tingut en compte en la planificació urbana, com les tasques de cura i la participació activa de les dones en l'àmbit públic.

PUNT DE TROBADA – Pavelló municipal Euskadi

1a parada – CAM La Llàntia

2a parada – Parc de la Llàntia

3a parada – Carrer interior pedonal

4a parada – Plaça Malla

5a parada – Passatge Angelet Ferrer

6a parada – Via Europa amb plaça Granellers

Recorreguts de reconeixement a Mataró

En aquests recorreguts hi van participar:

Recorregut 1: 18 persones – 15 dones i 3 homes

Recorregut 2: 10 persones – 8 dones i 2 homes

Recorregut 3: 9 persones – 7 dones i 2 homes

Recorregut 4: 9 persones – 4 dones i 5 homes

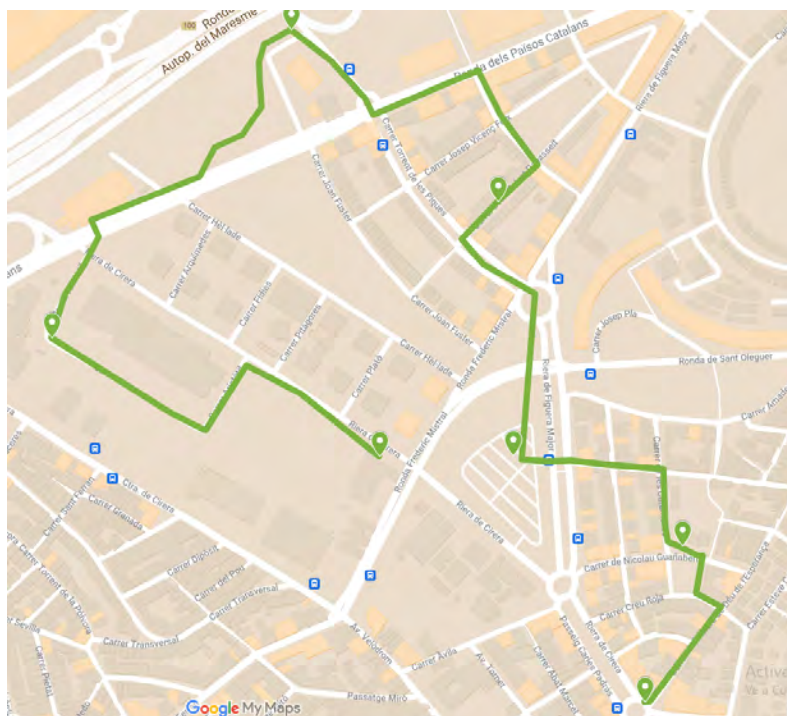
Aquests són els números generals de participació de les persones que van realitzar els recorreguts. Van ser recorreguts mixtes amb dones i homes. En tots els recorreguts va haver-hi alta participació de persones tècniques i persones polítiques de l'ajuntament de Mataró que tenen vinculació amb els projectes que els que es desenvoluparan.

4. RESULTATS DELS 4 RECORREGUTS

Els recorreguts es van desenvolupar per 4 zones de Mataró i van recórrer difunts barris del municipi. Les persones que van assistir als recorreguts van parlar d'elements tant d'elements que generen percepció d'inseguretat com d'elements generals de la configuració física i socials dels espais que milloren la vida quotidiana d'un barri. En alguns casos es va modificar el recorregut proposat inicialment per parlar de temes que les persones participants també volien incorporar i analitzar conjuntament.

Els recorreguts i les parades que es van realitzar són:

Mapa del recorregut 1: Territori nord, pels barris de Cirera, Molins i Vista Alegre

L'explicació del recorregut està estructurada a partir de 7 parades, on es van comentar diversos temes:

1a parada – Casal de la Gent Gran de Cirera

2a parada – Zona d'equipaments

3a parada – Autopista i centres comercials

4a parada – Habitatges unifamiliars en filera

5a parada – Aparcament

6a parada – Plaça i centre cívic Molins

7a parada – Punt final del recorregut

Mapa del recorregut 2: Barris del Centre, Eixample i Rocafonda

L'explicació del recorregut està estructurada a partir de 6 parades, on es van comentar diversos temes:

1a parada – Centre Cívic Rocafonda - Palau

2a parada – Canvi de Barris

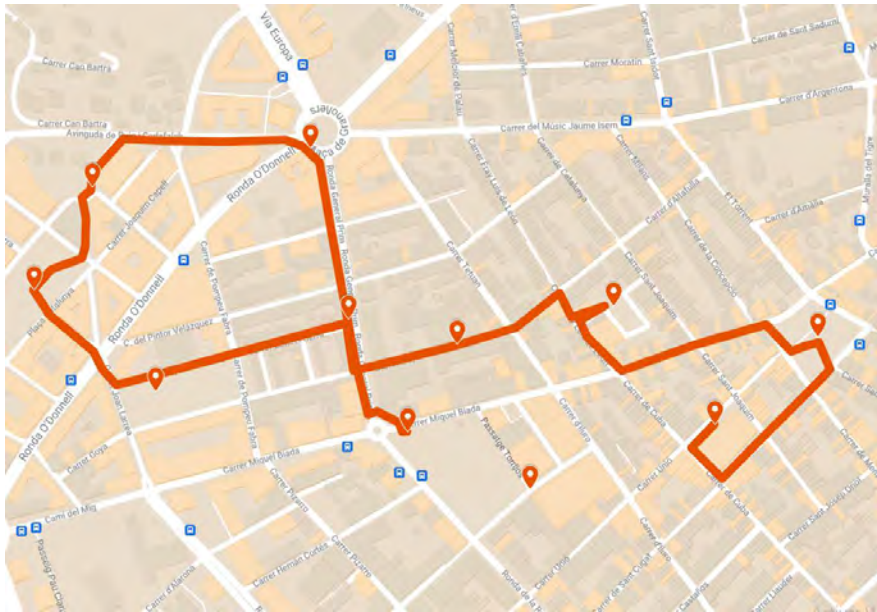
3a parada – Zona d'equipaments

4a parada – Plaça dels Bous i Plaça de Pere Màrtir Viada

5a parada – Plaça de Santa Maria

6a parada – Carrer de l'Argentona

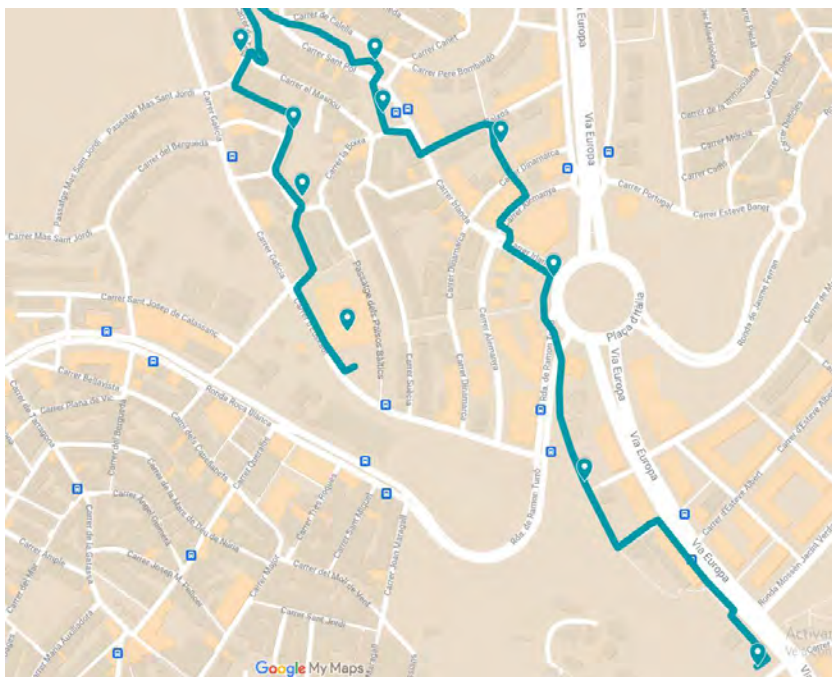
Mapa del recorregut 3: Barris Eixample i Peremàs

L'explicació del recorregut està estructurada a partir de 6 parades, on es van comentar diversos temes:

- 1a parada – Plaça de Cuba i el Mercat
- 2a parada – Plaça de les Tereses
- 3a parada – Ronda General Prim i entorn del CAP
- 4a parada – Entorn de la Plaça Occitània
- 5a parada – Entorn de la Plaça Catalunya
- 6a parada – Entorn de la Plaça Granollers

Mapa del recorregut 4: Barris La Llàntia i Via Europa

L'explicació del recorregut està estructurada a partir de 5 parades, on es van comentar diversos temes:

- 1a parada – Entorn del Pavelló municipal del carrer Euskadi
- 2a parada – Entorn del CAP i pista poliesportiva La Llàntia o “La Gàbia”
- 3a parada – Entorn del Parc de La Llàntia
- 4a parada – Via Europa i Carrer Bèlgica
- 5a parada – Entorn del Parc de Can Boada

Recorregut 1: Territori nord, pels barris de Cirera, Molins i Vista Alegre

PARADA 1: Casal de la Gent Gran de Cirera

El recorregut comença davant del Casal de la Gent Gran de Cirera. Es comenta que s'ha de vigilar a l'hora de col·locar l'enllumenat, que no quedi tapat per les fulles dels arbres, com passa al carrer de Cirera i en molts altres carrers del municipi.

Es que a més a més, els fanals estan massa alts, estan per sobre les capçades dels arbres. Que precisament, si només veiem la llum quan estan podats... no té sentit. I no només aquí.

També es comenta un tema de manteniment de les voreres, ja que hi ha moltes voreres en mal estat. A més, les arrels dels arbres aixequen les llambordes i és perillós perquè si no ho veus, pots ensopegar.

A més a més, els terres estan bastant malament... alguns estan molt malament, que són perillosos però es veu més. A vegades és pitjor quan només s'aixeca un trosset, perquè llavors fas la patinada.

Respecte la zona de davant del Casal de Gent Gran es comenta que hi ha un parell de bancs, però és necessari posar-ne més per a que la gent gran pugui seure, descansar i passar l'estona. Es genera un debat al voltant dels bancs, ja que una dona comenta que ella no sol seure's als bancs perquè hi ha gent que hi posa els peus. Així i tot, és important que hi hagi bancs i que aquests tinguin recolzaments, perquè son un element de descans per a molta gent que si no, no sortirien de casa seva, per tant, això ha de ser prioritari.

Jo posaria més bancs aquí, per la gent gran, perquè aquí hi ve molta gent al mig dia, venen els jubilats...

És el Casal de la Gent Gran tot el dia... llavors amb més bancs... perquè ve molta gent i amb dos sols no n'hi ha prou. Jo posaria algun més.

Con lo que hemos luchado para que nos pongan los bancos!

Es fan diferents **reflexions al voltant de la col·locació de l'arbrat**. Per una banda, es comenta que cal anar amb compte de que, a banda de que l'arbrat tapi la il·luminació, que no aixequi les llambordes de les voreres i vigilar que no entri en les finestres i balconades dels edificis. Una dona comenta que creu que hauria de treure's arbrat per a millorar la il·luminació, tot i que no en la seva totalitat. També es comenta que cal posar més diversitat d'arbrat, ja que hi ha molts plataners, i potser es poden col·locar altres espècies d'arbres que siguin les més

adequades tenint en compte el que s'ha dit anteriorment, sumat a les ombres, que també són necessàries en els mesos més calorosos.

En aquests moments tenen una grandària tal, que espero no dir una bestiesa, però crec que s'hauria de revisar i de treure arbrat.

Potser no cal cada 3... aquests tres... no estan... pitjor són quan se't fiquen a casa. (...)fan aquestes arrels que trenquen les voreres... les arreglen... i se sap de tota la vida que els plàtans no sé què, i a la hora, a més a més, de posar quants posem, carai, mirem que siguin adequats, per ombra, i per què no es carreguin les voreres. Perquè si només tenen així de terra per a regar... doncs l'arrel se'n va per sobre.

En aquesta zona no només s'hi troba el casal de Gent Gran de Cirera, sinó que també hi ha l'Escola Bressol, l'Institut i el CAP. Hi ha una zona sense urbanitzar on moltes famílies de les escoles hi van a berenar. Cal tenir en compte que a l'hivern es fa de nit molt d'hora, i falta il·luminació en la zona sense urbanitzar.

Es la zona que no està urbanitzada. I encara que estigui el casal, estigui l'Escola Bressol... les escoles, venen aquí a berenar, que a l'hivern a les 17:30h és fosc. Doncs no hi ha llum. Encara que aquella zona no està urbanitzada, aquesta cantonada...

Al carrer Riera de Cirera hi ha un solar buit molt gran, que arriba fins al carrer Aristòtil. Es comenta que segurament s'hi faran equipaments, però de moment és un solar de propietat privada que té molt poc manteniment i cal que es desbrossi. Aquest fet, sumat a la manca de llum a la vorera i a l'entorn, fa que es percebi amb molta inseguretat i es prefereixi caminar per l'altra vorera, amb més llum i més vitalitat.

No seria millor anar per l'altre vorera? Que és la que està il·luminada i per on passa la gent?

Falten llums també aquí...

A veure qui va sola per aquí a determinades hores

Això, crec que alguna vegada li han demanat al propietari que netegi.

Aquest solar acollirà en un futur l'ampliació del CAP, però cal veure què es fa amb la provisionalitat. Una dona aprofita per explicar que hi ha mancances de residències de gent gran al barri i que podria ubicar-se una en aquest solar.

Aquí no podrien fer una residència per gent gran? Perquè això és una llàstima que tota la gent del barri i dels barris d'aquí, es tinguin que anar de tots els barris de Mataró a les residències.

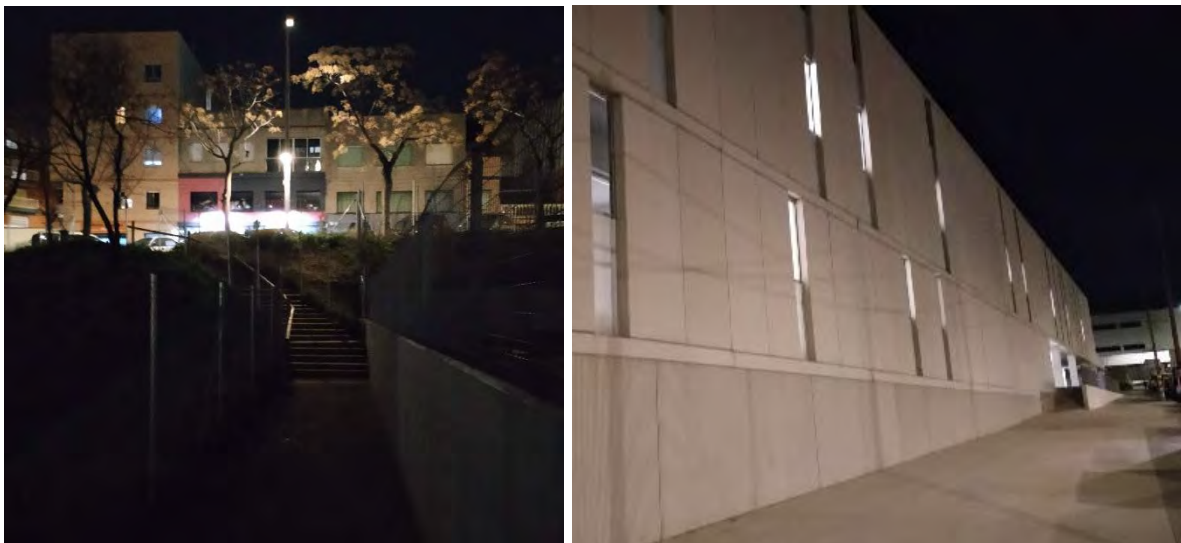
Teòricament aquí hi van equipaments, eh. Però estan en ello... em sembla que és l'ampliació del CAP de Cirera i no sé quines altres coses... Però clar, de moment està així.

Tot i que la vorera de la banda on hi ha edificis del carrer Riera de Cirera té il·luminació, aquesta es considera massa alta, alguns fanals són tapats pels arbres i a més, enfoquen a la calçada i no a la vorera. Es valora positivament que la vorera és ampla.

Però tan altes? O sigui, el que s'ha d'il·luminar és la gent.

El que sí que hi ha alguna cosa positiva és que en aquestes avingudes, que van fer noves, la majoria tenen les voreres amples. Van posar arbres, però les van fer amples.

PARADA 2: Zona equipaments

La següent parada del recorregut passa per la **zona d'Equipaments** que es troba al carrer Aristòtil, on es troba l'Escola Pública Marta Mata, el Tanatori de Mataró i un edifici on hi ha algunes fàbriques que està parcialment en actiu i que s'enderrocarà en un futur. Aquesta zona encara està en desenvolupament. En aquest sentit, s'esmenta que la provisionalitat que representen a vegades alguns desenvolupaments generen espais no resolts i buits d'activitat o amb activitat parcial, i que produeixen percepció d'inseguretat.

Són fàbriques de tèxtil. Algunes estan en actiu, però hi ha algunes naus buides. Perquè teòricament això també ha d'anar a terra i ...

Allà hi ha una escola que no té masses anys. Però abans de ser escola era un descampat com això. I allà al fons de tot, hi ha el tanatori.

Tot això és bastant provisional, però de tant provisional que s'ha quedat, saps? Jo començo a entendre això de la provisionalitat just ara.

A cada banda de l'escola Marta Mata hi ha **uns passos que s'han fet per a connectar l'escola i aquesta zona amb el barri de Cirera**. Aquests passos, especialment el que està a prop del Tanatori, es valoren positivament ja que han permès connectar, durant el dia, amb del barri de Cirera.

Així i tot, també es diu que el que té escales és molt estret, no hi ha visibilitat del que hi ha a l'altra banda, i a més, no té llum. Això fa que es percebi com a insegur, sobretot quan és fosc, ja sigui perquè pots caure, com per la por a patir una agressió. L'altre pas es considera que està millor, tant per la il·luminació com per la visibilitat. En ambdós hi ha molt desnivell entre el barri de Cirera i aquesta zona d'equipaments. Cal tenir en compte que a l'escola es fan extraescolars i el tanatori tanca a les 21h, i a l'hivern es fa fosc molt d'hora. Un cop tanca el tanatori, les dones comenten que ja no hi passa ningú per la zona.

Això abans no estava construït i es va fer aquest pas per poder travessar d'un costat a l'altre.

Esto está muy bien, porque antes teníamos que ir por el tanatorio por allí arriba, o por aquí abajo. Y era un rollo. Es pequeño eso, pero ha dado mucha vida. Pasamos por allí directamente a Cirera. Es que eso no estaba antes i estaba fatal, porque tenías que dar tooda la vuelta. O por aquí, subir arriba.

Aquí venir a segons quines hores... moltes ganes de passar no...

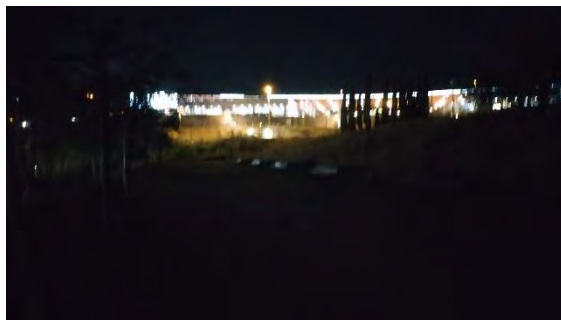
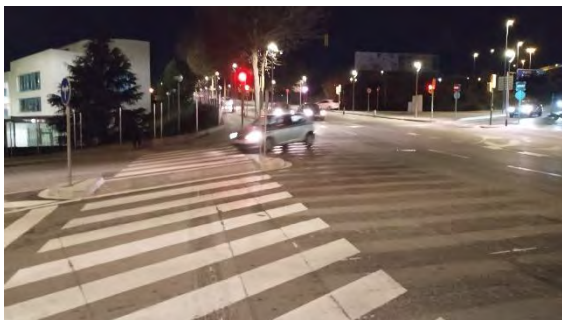
A los críos a la que tengan alguna extraescolar y tengan que marchar para casa, ya no ven.

I hi ha un altre just a l'acabar de l'escola. Aquell és una mica més digne.

Sobre l'escola, es comenta que la façana no contribueix a la percepció de seguretat, ja que gairebé no té finestres i sembla un mur opac.

I aquesta escola... amb aquest frontal...

PARADA 3: Autopista i centres comercials

Es comenta que al final del carrer Cirera, en la intersecció amb la Ronda dels Països Catalans, hi ha un pas de vianants que es percep insegur perquè els cotxes passen molt ràpidament venint de l'Autopista. Moltes vegades no dóna temps per a creuar-lo sencer, i des de l'Ajuntament expliquen que és per això que s'ha fet una illeta al mig, així la gent pot esperar allà.

I suposo que per això han posat aquesta illeta aquí al mig. Perquè abans sorties d'aquí i com que no podies seguir cap a allà, venies fins aquí, feies mitja volta i tornaves. Ara com que han fet allò d'allà, fantàstic,

Clar... es que van molt ràpid aquí els cotxes.

El recorregut passa pel **parc de l'Illa**, que en el moment de la marxa no té llum per una incidència. Algunes persones comenten que hi venen de dia i el valoren molt positivament, ja que hi ha molts bancs que estan bé, la petanca, parc infantil, etc. i és un lloc agradable. Així i tot, durant la nit no vénen i consideren que és molt fosc. Una dona proposa que s'hi col·loquin bancs amb taules per poder seure a menjar i passar l'estona, es genera una mica de debat sobre el material que s'ha de fer servir (pedra, fusta...).

Es que aquí de nit... aquí no se puede subir. Está muy oscuro

Es maco, perquè les escales són de fusta...

Mira quants bancs i què maco que està, i falta la llum.

Sobre el parc de l'Illa, també es comenta que està molt proper a l'Autopista i això no és agradable ni es te la percepció de respirar aire no contaminat.

tenim la carretera a sobre... no vens aquí per a respirar aire pur.

Una dona explica que el **parc del Camí de la Serra**, conegut popularment com a Parc de les Pedres, té un disseny que dificulta la connexió entre el carrer Joan Fuster i el carrer Hèl·lade, tant visual com de desplaçament. A més, el parc per dins està format per terrasses, rampes i talussos, dificulten els desplaçaments per dins, sobretot per a la gent gran. A més, comenta que la il·luminació no està ben plantejada i que, a més, hi ha molts racons. El parc té espais infantils, però en general considera que està desaprofitat i que la gent no hi va. Proposa posar un parc de salut per a la gent gran en la part de baix del parc, per augmentar la vitalitat de la zona.

No es pot creuar, és un parc que tècnicament seria per passejar. La gran rambla. Y además tienes que ir haciendo así. No sé qui ho va dissenyar...

És un parc totalment desaprofitat. (...) i una vegada vam trobar una mare amb un altre nen... res més.

Està el Casal dels Avis, està el CAP... hi ha l'Institut Thos i Codina, la Marta Mata... hi ha moltes escoles. O sigui, que si hi ha un lloc on pot haver un parc de salut i que estigui aprofitat...

El carrer **Torrent de les Piques, en la zona comercial**, es troba entre dos supermercats. Moltes persones creuen aquest carrer per les sortides dels aparcaments, en una zona on no hi ha pas de vianants. Tot i que n'hi ha un més a baix, el camí natural de les persones que van a peu també és aquest altre, ja que de l'altre manera es fa més volta. Es comenta que és un tram que està pensat per a l'entrada i sortida dels cotxes als aparcaments, però que al final, també es fa servir a peu, i que per tant, cal senyalitzar-ho i donar prioritat al vianant, amb un pas de zebra o semàfor, per exemple.

On no hi ha un pas de zebra per passar... la gent passa habitualment a lo bèstia, de un lado al otro...

La gent creua sense mirar, sense semàfor aquí, passa del DIA al LIDL: és un lloc que vulguis o no vulguis, la gent passa.

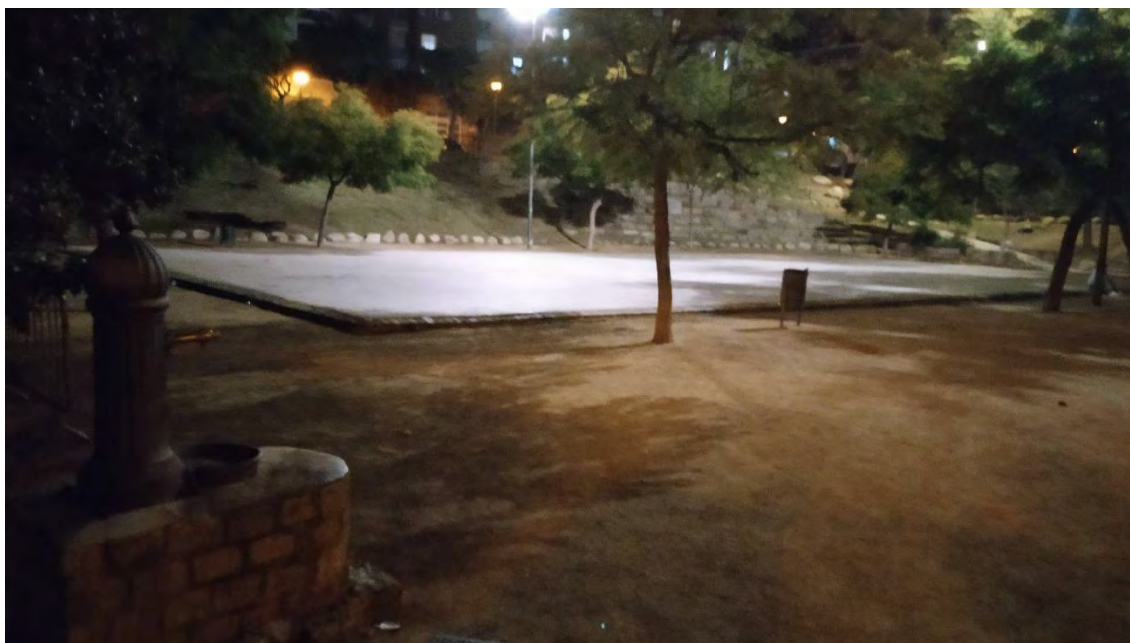
Perquè tot això és cotxe, i si l'Ajuntament provoca que hi hagi un pas zebra que et permetés... has de senyalitzar-ho, es pot fer, però ho has de senyalitzar i dir, la preferència és del peató. Cosa que ara no. La preferència és del cotxe.

Sí, que cuando sales del Lidl, pues van por allí. Si no tienes que bajar para allá abajo, una escalera que hay.

S'aprofita aquest tram per a parlar sobre un **aparcament** que es troba en un terreny de sorra en la Ronda de Països Catalans, per sobre el carrer Arístides Maillol, en un terreny propietat de l'església. És un aparcament on aparca molta gent, i es considera que la manca de llum sumada al poc manteniment de la vegetació genera percepció d'inseguretat. Es proposa posar, al menys, un punt de llum.

El solar que es de la Iglesia, pero no es de la Iglesia, pertenece a la Iglesia. A parte que está súper sucio de cañas y de todo, ese, hace falta un punto de luz, porque aparca mucha gente...

PARADA 4: Habitatges unifamiliars en filera

Es passa per una zona d'habitatges unifamiliars en filera, que té un problema d'il·luminació en els carrers, ja que quan els arbres tenen fulla, fan ombra i tapen la llum. Així, des de l'Ajuntament es comenta que s'està treballant per a solucionar-ho, evitant la supressió d'arbrat, però treballant sobre la poda dels arbres.

*Es el que comentàvem, el tema de les casetes... aquí hi ha moltes casetes.
Bueno, cases, unifamiliars.*

En aquesta zona tenim un problema d'interferència important entre la vegetació i la il·luminació. (...) i començar a fer pujar aquests arbres perquè facin una capçada contínua d'ombra, però a dalt de tot. I poder tenir a l'estiu també llum.

En aquesta zona hi ha el **parc Maria Aurèlia Capmany**. Aquest parc es valora positivament perquè té vitalitat a diferents hores del dia i elements com gronxadors per a infants, una esplanada que es fa servir per anar en bicicleta, bancs, punt d'aigua, arbres, etc. es comenta que el triangle que hi ha al fons és freqüentat per gent és més amagat però també hi ha gent que s'hi reuneix.

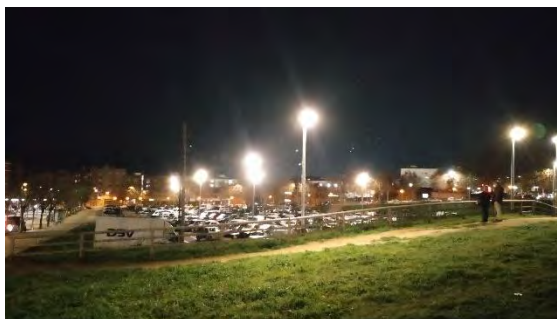
Pots apuntar que aquesta plaça és bastant aprofitada. Pels nanos, per bicicletes, ... hi ha la plaça aquí... hi ha el tobogan i els gronxadors i coses per l'estil, i més a munt, hi ha un trosset de plaça més petita, triangular, més amagada... que diguéssim per a reunions més estranyes.

Ahora, es comenta que hi ha uns talussos que s'han millorat, perquè quan plovia la sorra anava a la vorera i era perillós i s'han posat barreres que separen la vorera del parc en les zones que queden elevades.

(...) ara van posar tots aquests escalons de pedra, que abans era sorra, i quan plovia... i a més a més, es menjava per sota d'aquí i queia a la vorera. Això ara ho han arreglat. Espero que les roques no es desfalquin i algun dia baixi alguna rodant.

posant-hi les barreres aquestes el perill ha baixat molt.

PARADA 5: Aparcament

Per arribar a l'Aparcament, el recorregut passa pel **carrer Torrent de les Piques**. El Camí central, per a vianants, queda tallat tant en el carrer Josep Vicenç Foix com en el carrer Joan Salvat Papasseit, tant per que no hi ha pas de vianants, com perquè hi ha col·locats contenidors de les escombraries que barren el pas i la visibilitat. Es considera que hauria de prioritzar-se la mobilitat a peu en aquest sentit i resoldre la continuïtat del passeig central.

Està tallada pels contenidors, està tallada.

No hi ha pas de vianants

Això porta a reflexionar sobre la gestió de residus i la seva dificultat en la gestió. Es posa d'exemple el porta a porta d'Argentona i la importància de canviar els hàbits i la organització entorn als residus.

També es parla de la Riera Figuera Major on es fa notar l'excés d'il·luminació, es comenta que també cal canviar aquesta il·luminació a una més eficient, o també es diu que es podria encendre els fanals de forma intermitent (un fanal sí, un fanal no).

N'hi ha massa. És una il·luminació...

Es podria posar un sí i un no.

Sobre l'**Aparcament del Triangle** es comenta que és un aparcament molt gran on s'hi ha fet millores tant d'il·luminació com en el paviment. Així i tot, també s'explica que hi ha molts cotxes en situació d'abandonament i amb vidres trencats que triguen molt en enretirar-se, això pot donar sensació de deixadesa i d'inseguretat.

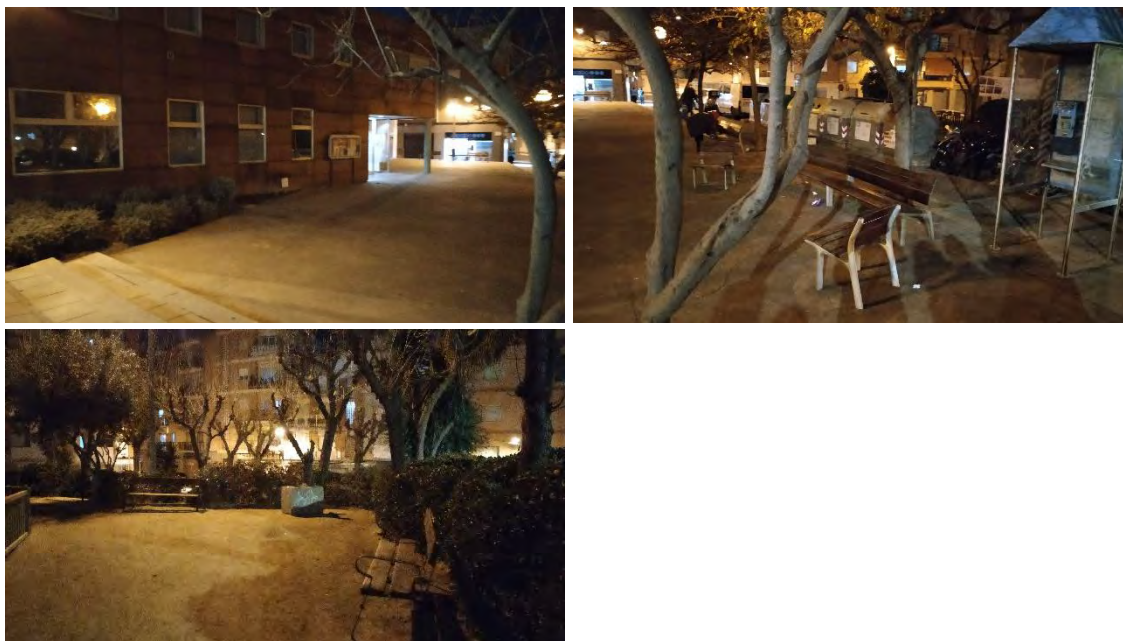
(l'aparcament) Està molt bé. Aquí abans hi havia uns sots i unes coses...

I a més, llavors sí que no hi havia llum, no podies aparcat a la nit allà

Claro, cristales rotos...

En l'aparcament del Triangle és un terreny per a desenvolupar, on hi aniran una biblioteca i una zona esportiva.

PARADA 6: Plaça i centre cívic Molins

Al entrar al **barri de Molins** es fa notar el canvi en l'estructura urbana, a on passem de carrers amples, a carrers més estrets i amb edificis d'habitatge.

Es la diferencia, quan arribes aquí, per aquest carrer tan ample i així, que entres per aquests carrerets..

la diferencia que hi ha d'urbanisme, els carrers... això és Molins, Molins.

les cases més enganxades... i tota aquesta zona és nova, tot això és nou.

En canvi, tota aquella banda de ... els carrers són més estrets i està com més comprimit.

Anem fins al centre Cívic i la Zona Esportiva i davant del centre Cívic es troba la plaça Molins (anomenada per les participants plaça Guanyabens). Es comenta que el carrer Guanyabens talla la connexió entre el Centre Cívic i la plaça i això hauria de corregir-se, ja que es considera que afavoriria la conciliació i es faria l'espai molt més agradable. També es comenta que hi ha uns contenidors que col·laboren amb aquest tall, tant físicament com visualment.

És una pastilla que no s'utilitza perquè s'ha tallat per una via...

La canalla juga per aquí, t'ho puc assegurar. Perquè estic fent tai-txi al costat i no podies deixar la porta oberta perquè estan jugant aquí. i en aquest parc, poca gent hi ha. Queda com...

Dèiem que es podria fer això continuat, si aquest carrer no estigues aquí al mig.

Respecte la plaça, es comenta que té vitalitat i està ben equipada, amb parc infantil, taula de ping-pong, bancs, punt d'aigua i arbrat.

PARADA 7: Punt final del recorregut

Finalment, el recorregut acaba a la **Rambla de Figuera Major**, on es recorda que antigament hi havia una riera i que la construcció de la Rambla ha millorat molt la connexió. Es parla del creixement de la població al municipi, a on es van fer els barris de Rocafinda, Molins, Cirera, la Llàntia i Cerdanyola en els anys 60, i no va ser fins a principis dels anys 80 que van començar-se a cosir els barris. Tot això amb un increment de la població que també va donar-se als anys 90.

La riera, tot estava obert, perquè és al Riera de Cirera, que es desvia, se'n va cap a Av. Amèrica, i peta en la Riera de Sant Simón

Abans era una riera, i era com... jo no travessava. Feia com por, quan era petita.

A veure, als anys 60 neixen els barris i fan... el centre, Rocafonda, Molins, Cirera, la Llàntia, Cerdanyola. I és... en els ajuntaments democràtics, és a dir, finals dels 70- principis del 80, que la ciutat es comença a cosir. I bueno, jo crec que puja dels 60, una altra vegada als 80... i al 95 va venir molta immigració, que és la que tenim situada tant a Cerdanyola com a Rocafonda.

Recorregut 2: Barris del Centre, Eixample i Rocafonda

PARADA 1: Centre Cívic Rocafonda – Palau

El recorregut comença davant del Centre Cívic de Rocafonda, a on s'explica el recorregut. En aquest punt, algunes de les participants, que majoritàriament són del barri de Rocafonda, mostren el seu desacord amb el recorregut, ja que només es fa una parada en el barri i creuen que és molt important tractar molts temes del barri, a banda de la il·luminació.

També es demana, des de l'Associació de Veïns, que es tingui en compte tot el treball associatiu que fan de forma voluntària en el moment en que es plantegen projectes al barri.

Des de l'Associació Veïnal, durant molts anys s'han demanat moltes coses que tenen a veure, no només amb el benestar de les dones, sinó de tot el veïnat. (...) I jo crec que això s'ha ignorat sistemàticament, no s'ha tingut en compte, si demanem que tot això, que és una feina del voluntariat i del treball associatiu, que es tingui en compte quan es comencen coses noves.

Respecte el **barri de Rocafonda**, es comenta que és un barri dens i amb molta rotació de població i amb persones amb diversitat d'origens. En aquest sentit, es fa èmfasi en la importància de que hi hagi equipaments que propiciïn la trobada de persones diverses, per a que la gent es conegui i faci relació

(...) un dels problemes principals en un barri de tantíssima rotació, que estic segura que en això estem tots d'acord, el tema d'equipaments punt de trobada són imprescindibles.

A més, es comenta que els pocs equipaments que hi ha estan mal dissenyats. Es posa d'exemple el Centre Cívic, que no té una relació visual entre l'interior i l'exterior, i a més, es comenta que els lavabos a l'entrada no estan ben ubicats perquè és el primer que et trobes.

Respecte als equipaments, també s'anomena un solar municipal que hi ha al carrer Gibraltar, on hi havia una fàbrica que es va abandonar, que es considera que s'hi podria fer algun equipament que respongués a les necessitats de la població del barri. A més, aquest solar genera percepció d'inseguretat en ser un espai buit i poc mantingut, que a més té ubicats uns contenidors a davant que solen estar molt plens i bruts, incrementant aquesta percepció d'inseguretat.

I tenim una fàbrica que és un solar aquí mort, de propietat municipal, que ni s'hi fa, ni s'hi pensa fer res.

Es parla del **carrer Josep Faneca**, que és un carrer que uneix el carrer Santiago Rossinyol amb la Carretera de Mata. És un carrer estret amb aparcament a ambdós costats i les voreres molt estretes que connecta amb supermercats i al mercat. Les dones comenten que, en general, però sobretot quan van amb cotxets o carros de la compra, han de passar pel mig de la calçada. A més, es comenta que és un carrer que no és recte, i que per tant, no es veu que hi ha al final del carrer, incrementant la percepció d'inseguretat. Es proposa pacificar el carrer Faneca i treure aparcament de vehicles motoritzats.

(...) hi ha aparcament a banda i banda, si vas amb un cotxet o amb un carret de comprar has de passar pel mig del carrer perquè les voreres són de 60. Que això és una de les coses que tot el barri és un barri molt dens.

Dóna inseguretat a les dones sobretot, perquè som les que anem a comprar i anem amunt i avall tot el dia pel mig del carrer, perquè no podem..

Hi ha una reivindicació veïnal de pacificar el transit d'aquest carrer.

Carrer de comunicació a peu. Connecta el barri de Rocafonda amb el Palau i la carretera de Mata. L'utilitzen per anar al mercat, a alguns supermercats. Hi ha molts cotxes aparcats i hi passen molts cotxes

És un carrer que no és recte. Que fa corba... i llavors amb la corba tampoc tens el control visual

Es que penso que és un carrer d'urgència de remodelació.

Es comenta que moltes dones eviten passar pel carrer Josep Faneca, especialment a la nit. En aquest sentit, es fa èmfasi en l'impacte que té que hi hagi hagut una agressió sexual en un baix la Carretera de Mata, que ha fet que moltes dones vegin restringits els seus

desplaçaments i horaris per alguns carrers, com aquest, ja que això té un impacte en totes les dones.

Jo mateixa no passo perquè em fa por. Tiro tot el carrer i dono la volta abans de tirar per aquest carrer.

És molt estreta i et poden tirar de qualsevol portal en qualsevol moment

És una ratonera.

No, però saps que d'allà no sortirà ningú. En el barri hi va haver una agressió i va ser d'un local que estava a sota. A més va ser un carrer ample, a la Carretera de Mata.

Jo no hi aparco. Jo busco aparcament ... quan vinc de treballar, i aquell carrer, per a mi, és com si no existís. No vull.

Respecte a la **il·luminació al barri de Rocafonda**, es valora positivament la nova il·luminació del carrer Santiago Rossinyol, i s'apunta que és important a l'hora de pensar la il·luminació que no es posi de manera que hi hagi arbres que puguin tapar-la. Valorar totes les estacions de l'any quan els arbres són de fulla caduca.

Per mi estan molt bé

I quan hi ha un fanal, i un arbre que et tapa i no serveix de res..

Jo aquesta zona que hem canviat, de veritat, gràcies.

Has de tornar a l'estiu, que hi hagi fulles als arbres

Es comenta que a la **plaça Joan XXIII** és una plaça del barri que ha tingut diferents proves amb la il·luminació i que no acaben de trobar-hi una solució. Quan ha tingut poca llum, la plaça generava percepció d'inseguretat per la poca visibilitat, i que, a més, propiciava ser un espai on es realitzaven activitats de tràfic de drogues. Però, alhora, quan s'ha donat una bona il·luminació, ha generat que sigui un punt de trobada de molta gent fins a la matinada, especialment a l'estiu, fent que el soroll impedis el descans de les persones que viuen en els edificis que donen a la plaça, ja que la plaça té molta ressonància. En aquest sentit, es comenta que s'ha de tractar la il·luminació de les places i dels carrers de manera diferent.

Perquè quan hi ha poca llum hi va la gent que trafica amb droga. I quan hi ha molta llum hi va tothom. Llavors... fins a les 3 i les 4 de la matinada... en una plaça que té una ressonància molt gran... llavors dius, què fem? Cap a munt o cap a vall?

Un carrer, com més il·luminat millor, i com més sostenibilitat millor. Però una plaça s'ha de pensar molt.

En la cantonada del carrer Santiago Rossinyol amb carrer Mèxic es troba l'entrada d'una llar d'infants i també es veu l'Espai Jove. L'entrada té alguns bancs i es comenta que hi ha molt poca llum. La guarderia té un pati que abans estava molt il·luminat, i la canalla saltava la tanca per jugar a pilota. En l'actualitat això ja no passa perquè estan els llums tancats, però hi ha canalla que juga en l'espai que queda a l'entrada de la llar d'infants, i a banda que hi ha poca llum, les dones comenten que els fa por rebre un cop de pilota i que és perillós per als infants perquè també passen cotxes. En aquest sentit, es fa èmfasi en la manca d'espais públics al barri per poder desenvolupar diferents activitats, i que això fa que la gent s'apropii del poc espai que hi ha, tot i que no estigui ben equipat. Una proposta podria ser obrir els patis escolars en hores no lectives.

O sigui, aquesta escola tenia uns focus molt grans, què feia la canalla? Saltava i anava a jugar a futbol a dintre a la nit. Llavors, ara estan apagats. (...) Ara juguen aquí. aquí tens feina quan passes en cotxe... que poden haver 10 criatures jugant a pilota. Clar. Com que no hi ha espais per a jugar..

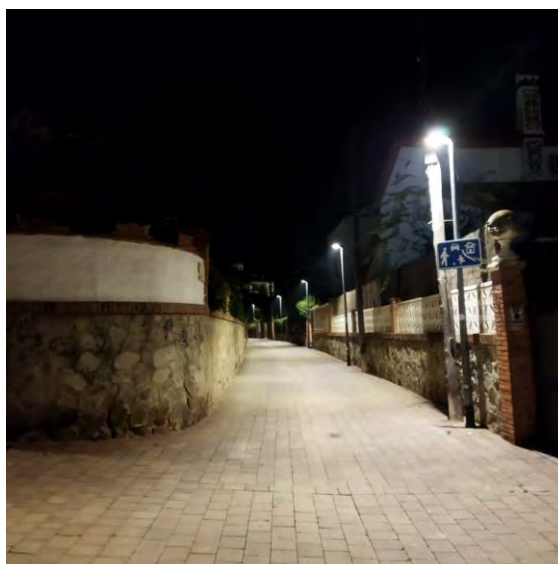
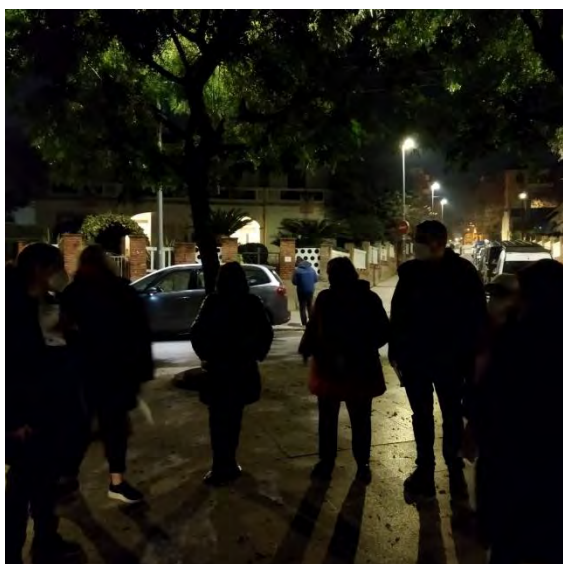
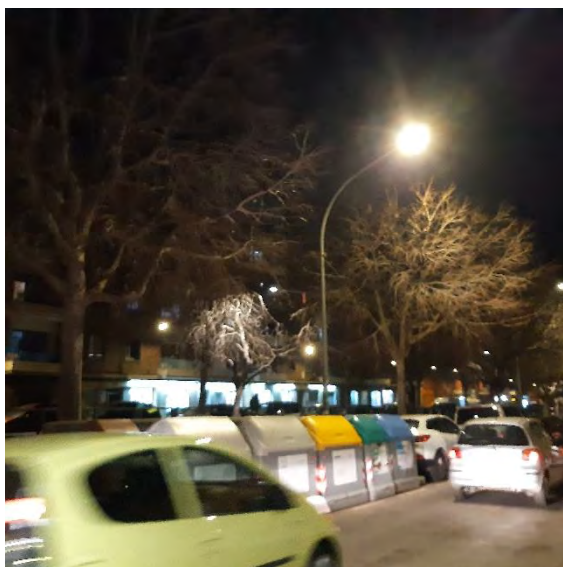
De camí cap a la següent parada, el recorregut passa per la **plaça Colòmbia**. Aquest espai, amb parc infantil, reuneix a moltes persones, especialment a mares amb fills. Es considera que és un dels pocs espais oberts que existeixen en el barri, i que a més a més és un bon espai per la canalla perquè està resguardat dels cotxes. Així i tot, és un espai molt fosc, en el que l'únic fanal que hi ha està tapat per un arbre.

Aquí es reuneix molta gent, les mares, els nens... perquè és un espai que tenen...

I entre els arbres que tapen... aquí hi ha molt poca llum.

També durant el recorregut pel barri de Rocafonda, es comenta que hi ha molts carrers que tenen el cablejat aeri, molt visible en les façanes dels edificis, i això es considera perillós.

PARADA 2: Canvi de Barris

Al creuar la **Av. Amèrica** es fa notar que l'Avinguda és fosca. Tot i que hi ha fanals que il·luminen tant la carretera com la zona de vianants es veu molt més fosca la zona de vianants, la il·luminació és molt tènue i probablement quan els arbres tenen fulla fan ombra.

En aquest punt es fa notar el canvi de barris, entre Rocafonda i Ciutat Jardí, ja que passem d'un barri dens d'habitatges, amb diversitat i mixtura d'usos, a un barri tipus ciutat Jardí, de cases unifamiliars aïllades, amb les façanes allunyades del límit de parcel·la.

El recorregut passa per Ciutat Jardí fent una parada en la **Pl. Palau**.

Es parla de la percepció d'inseguretat que això genera, en no haver ulls cap al carrer dels edificis i tenir sensació de mur en molts carrers. A més, es comenta que és un barri tancat en si mateix, en que no hi ha molt moviment de gent i que, en general, si no hi vius no el travesses. També es comenta que la plaça ha estat un punt de tràfic de drogues i a on s'hi quedaven persones drogodependents i ha quedat la sensació de ser un lloc insegur i poc amable per passar i per estar.

Una mica de respecte si que dona... és molt tranquil, no hi ha gent

No passa gent quasi ve... a no ser que sigui alguna veïna...

Jo passo molt, però de dia.

Es fa la proposta d'il·luminar millor la plaça per a millorar la percepció de seguretat, tenint en compte la vegetació que hi ha i que els arbres no tapin la llum. També es parla de la il·luminació de l'escultura que hi ha al centre, on es comenta que hauria de posar-se un focus per fer-la més visible.

(...) que el focus que hi ha allà no arriba aquí perquè hi ha els arbres al mig.

En aquest punt, es parla sobre la representativitat de les dones. Es comenta que gairebé no hi ha carrers ni equipaments amb noms de dona. A més, es reflexiona al voltant de la importància de que la diversitat de dones sigui representada a l'espai públic.

No estem representades ni en noms de carrer, ni amb estàtues... molt poquetes. I diversitat, cap. No hi ha cap diversitat.

Es parla també del **carrer Sant Antoni Maria Claret**, que és un carrer radial, on hi ha una bona il·luminació, però el fet de ser un carrer estret i que no es recte, fa que no hi hagi visibilitat de tot el carrer. Això, sumat al fet que les façanes estan enretirades i es fa un mur, genera percepció d'inseguretat i que sigui solitari.

tot això està canviat

En aquest carrer, jo, sola, no m'hi posaria. Tal com està, a mi això ja no m'agrada

per aquest carrer només hi passa la gent que hi viu eh...

Per anar cap a la següent parada, el recorregut passa pel **carrer Rocafonda**, que en el moment en que passa el recorregut s'hi estan duent a terme obres de millora i s'ha deixat només un pas estret per a les persones vianants. A vegades, quan es fan intervencions en l'espai públic, es donen situacions temporals on empitjora la qualitat de l'espai alhora que pot generar racons i manca de visibilitat i accessibilitat.

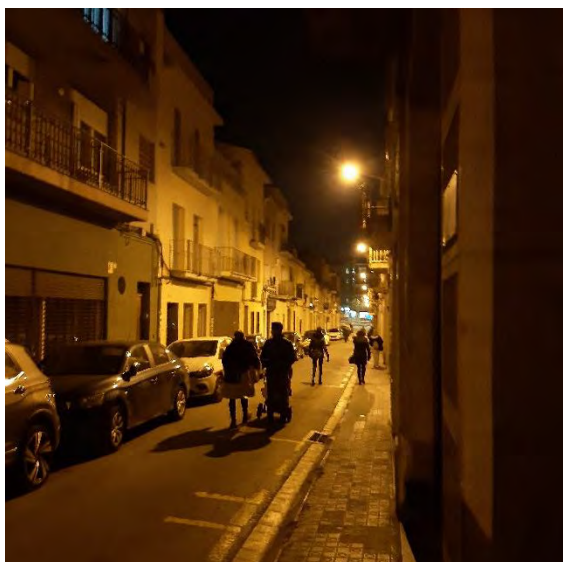
En el final del carrer Rocafonda, es comenta que hi ha un pas de zebra que queda massa entrat en el carrer generant que s'hagi de fer un recorregut més llarg per a travessar per la Plaça Morbena. El pas natural de les persones vianants és travessar recte, i això fa que moltes persones no arribin fins al pas de vianants per a creuar. Això fa que sigui perillós, especialment per les persones amb mobilitat reduïda, amb cadira de rodes, que porten cotxets o carros de la compra, etc. Es qüestiona el fet que es prioritzi els vehicles motoritzats per davant la mobilitat activa.

Una volta molt més gran, que en el fons, és un servei pels cotxes. Això fa que no passem pel pas de vianants, i que busques la drecera... i si vas amb un cotxet, amb un carret de comprar o amb una cadira de rodes... això ho mires molt.

Jo l'altre dia anava amb la meva germana, que té 83 anys, i anava a passar així. I li dic, si us plau, anem al pas de vianants, i no, es que és molt lluny... i dic, té tota la raó...

S'ha de prioritzar la gent que anem a peu, i que portem un cotxet de nen, carro de comprar... és a dir, no és només anar a passeig. Moltes vegades les dones portem més que els homes, encara... es va equilibrant però... jo faria, en el pas de vianants, més curt. Perquè llavors fas això, jo ara haig d'anar allà... no. I és quan t'atropellen

PARADA 3: Zona d'equipaments

El **Camí Fondo** i el **Carrer Cristina** són carrers molt concorreguts i que les dones participants fan servir per anar i tornar del barri de Rocafonda al Centre.

Es comenta que el **Camí Fondo** té les voreres molt estretes i fa que s'acabi caminant per la calçada. En aquest sentit es proposa pacificar el carrer i prioritzar la mobilitat a peu.

El Camí Fondo és un carrer que comunica el Centre amb Rocafonda, i és un carrer molt de pas a peu, i llavors té unes voreres que són de... 60? I llavors la gent va pel mig del carrer. Però és un carrer de cotxes... llavors aquell hauria de ser un carrer que s'arreglés, al menys d'un costat...

A més, es comenta també que el Camí Fondo els portals dels edificis i els aparcaments fan retranqueig i a la nit és molt solitari, sumant que es camina per la vorera estreta i els cotxes aparcats. Això fa que no es percebi com a segur ja que es generen molts racons i empitjora la visibilitat.

I aquest és un dels carrers que quan vens sola a les 12 de la nit també fa molta cosa perquè és molt solitari. I al centre té aquesta cosa...

I hem vist un senyor que anava amb un cotxet amb les criatures... i és més ample el cotxet que la vorera.

Ho fa molt la vorera estreta... si fos més ample, no donaria tant... perquè dona la sensació que t'has d'acostar molt a la paret, i de qualsevol portal pots entrar... veus, aquí hi ha algú i t'entra...

En aquesta parada també s'aprofita per a parlar de les **bicicletes i patinets**. Per una banda es valora que s'estiguin fent carrils bici en el municipi i que s'hagi posat en marxa una ordenança dels patinets. Així i tot, es comenta que cal més informació i sensibilització al respecte, perquè tot i que hi ha carrils bici, aquests no es fan servir molt.

Alhora, es fa èmfasi en que cal fer els carrils bici de manera que no es generin punts cecs, que hi hagi una bona visibilitat des dels cotxes i les bicicletes, amb l'obligació de cedir el pas ben senyalitzada. En aquest sentit es remarca una cantonada de la plaça Espanya a on des del vehicle motoritzat no es veu bé qui ve pel carril bici.

(...) s'hauria de multar tots els patinets que no hi van, o és que no és perillós?

... jo quan estic en un embús d'aquests, que ara n'hi ha molts, i veig el carril bici completament buit i patinets per totes bandes...

Posar a totes que cedixin el pas al vehicle que rep més.

Sí. Clar, és el que diu, que a vegades hi ha aparcats cotxes, i tu si vols girar... bé, t'has de parar gairebé, per veure si ve un ciclista o un patinet o alguna cosa...

Es parla també de l'**aparcament que es troba darrere de l'Escola d'Idiomes del Maresme**, en el carrer Nou de les Caputxines. Es considera positiu que les escales de darrere l'escola siguin transparents, però alhora es comenta que és fosc i genera racons. Una dona comenta que seria un bon lloc per fer-hi una mena de plaça amb bancs i plantes per a prendre la fresca.

Però tu treus això, i poses plantetes i quatre bancs, i la gent d'aquí pot venir a prendre la fresca. Estar amb asfalt i cotxes i fa fàstic. Clar, això podria ser una mini plaça ben arreglada.

PARADA 4: Plaça dels Bous i Plaça de Pere Màrtir Viada

El recorregut entra a la Plaça de Pere Màrtir Viada per Sant Pere Més Alt, venint del carrer Nou de Caputxines. Es comenta que el fet de ser una entrada entre la muralla dels Genovesos, que és patrimoni i s'ha de conservar, i l'edifici que hi ha al costat, no es pot veure a on estàs entrant ni què hi ha a la plaça des de fora, cosa que genera percepció d'inseguretat. Algunes dones comenten que mai hi han entrat per aquesta entrada.

és un tros de la muralla de Mataró. I per això han deixat aquest tros de paret aquí.

La Plaça dels Bous i la plaça Pere Màrtir de Viada tenen configuracions diferents, però les dues serveixen a la zona d'equipaments a on es troben el Consorci per la Normalització Lingüística, l'entrada a l'IES i el CFA Can Marfà i l'Escola Balmes.

Així i tot, hi ha diferència entre ambdues places:

Pere Màrtir de Viada queda resguardada dels cotxes, té parc infantil i moltes famílies s'hi ajunten a la sortida de les escoles. És una plaça que es valora positivament per a aquest ús.

Aquesta placeta està molt bé, venim amb els néts aquí...

Entrada i sortida d'escoles hi ha molta vida.

D'altra banda, la Plaça dels Bous, que té aquest nom perquè antigament s'hi ubicava el mercat d'animals, no es llegeix com a plaça, ja que hi passen molts cotxes i és una vorera ampla sense molts elements, a davant de la porta de l'Institut. En aquesta zona hi ha molts cotxes en horaris d'entrada i sortida d'escola perquè moltes famílies deixen als infants i adolescents a la porta amb el cotxe.

I molt de trànsit. Perquè hi ha molts pares que venen a deixar els nens amb el cotxes i llavors fa... paren, carreguen, descarreguen...

PARADA 5: Plaça de Santa Maria

En arribar el centre, es comenta la barrera física i social que existeix entre el centre, envoltat per la Ronda i la carretera Nacional, i els barris que queden a l'altra banda de la Ronda, com Rocafonda. En aquest sentit, tot i que existeix proximitat, per exemple, de Rocafonda al centre de Mataró, que es poden fer en 10 minuts a peu, la Ronda fa de barrera i no permet una bona permeabilitat entre els barris.

Jo crec que Mataró té un urbanisme pervers. O sigui, té el mar. I té una anella. Entre el mar, la carretera Nacional i l'anella de les Rondes, aquí hi ha la part bona de la ciutat, i a fora, desgraciats. I això és un urbanisme molt potent. Aquesta Ronda realment, és una muralla, una muralla mental. Perquè no hi ha una distància. Hem baixat a poc a poc, però si vas a pas normal, en 10 minuts ens posàvem aquí. Però hi ha un salt tan gros, un tall, entre el Centre, l'Eixample i els barris...

També es comenta que **no s'ha tingut en compte la diversitat a l'hora de plantificar el territori**, de manera que la manca d'habitatge públic en tot Mataró i en el centre, ha fet que les persones que arriben al municipi es concentrin en un sol barri. Posar en valor la diversitat. Com es planifica, i quines mesures es fan, tant d'habitatge públic, etc. per a afavorir aquesta diversitat a tot el municipi

És a dir, el que no té raó de ser és que tota la població que ha vingut de fora, estigui en un gueto. (...) Hauria de ser a tota la ciutat, i llavors la ciutat seria més diversa. Jo baixo aquí al centre i penso, però quin avorriment de gent. (...) Trobo que no és real. El real és allà on ha anat gent... el que passa que posat d'aquesta manera, que s'ha fet tant malament això. Perquè un problema que té l'Ajuntament, és que no ha comprat habitatge públic. (...) aquest habitatge hauria d'estar diversificat

per la ciutat. I que quan arriba gent, pugui anar aquí, allà o més enllà. No tots a Rocafonda, com ara. O sigui... allà és un excés, i aquí és una manca.
Claríssima.

Equilibrar serveis i equipaments. Relacionat amb la permeabilitat entre els barris, es comenta que el barri de Rocafonda té pocs serveis que abastin a tot el municipi, que podrien atreure a persones de tot Mataró al barri. Es fa una crítica al desplaçament d'alguns serveis, com l'Escola d'Adults, de Rocafonda a altres barris.

I els pocs serveis que teníem a Rocafonda els han tret.

Emportar-se l'escola d'Adults d'un barri com Rocafonda, és un crim. És un crim. (...) en un lloc com Rocafonda fa tanta falta, i que alguna gent que volen fer als 25 anys entrar a la universitat, pujaven a l'escola d'adults. Era per l'únic motiu que pujaven a Rocafonda.

Es valora positivament la peatonalització del centre de Mataró, i es veu com una acció que està duent-se a terme a altres municipis, com Vic i Granollers, que van fer-ho abans. El centre és una zona amb comerç i serveis, on van persones de tots els barris a caminar, passejar i anar a comprar.

I aquí van començar primer Vic, Granollers... moltes altres ciutats a fer les zones de vianants abans de Mataró

És diferent. Hi ha molt de comerç... es que és el centre de la ciutat

Les dones de Rocafonda comenten que les compres del dia a dia les fan al seu barri, però que n'hi ha d'altres que les baixen a fer al centre. Comenten que en el seu barri han anat tancant botigues "de tota la vida" per jubilació i perquè hi ha la tendència cada vegada més gran de comprar a grans supermercats a fer tota la compra en un trajecte. Així i tot, es valora molt positivament que persones del barri d'orígens diversos fan que es mantingui el comerç de barri.

Han anat tancant... per jubilació... arribat a la jubilació, i ho han deixat, perquè les vendes tampoc no eren el mateix. Han fet supermercats, i la gent ho compra tot allà. a mi m'agrada anar a la plaça, baixar a la Plaça cada setmana... comprar la carn a la carnisseria, el peix a la peixateria...

Algunes dones van participar d'una marxa exploratòria que va fer-se fa uns anys i hi ha confusió sobre si aquests recorreguts pertanyen al mateix projecte. Expressen la seva crítica, ja que comenten que no van rebre cap retorn i que és molt important saber què s'ha fet amb les seves aportacions i veure resultats.

No hem fet el recorregut que jo em pensava, i segon, que vam fer aquells recorreguts i no sabem...

(...) que jo que estava al Consell d'Igualtat, mai he escoltat que diguessin el resultat d'aquesta primera que vaig fer fa 3 o 4 anys...

En aquest punt també es comenta que a Carretera de Mata i ha uns contenidors al costat d'un pas de vianants, que fan que sigui insegur el creuament del carrer, ja que no hi ha visibilitat i et poden atropellar. Cal eliminar elements que tapin la visibilitat dels vianants en creuaments, ja siguin contenidors, cotxes, etc.

Sí, aquest és molt fotut. El tema dels contenidors al costat dels passos de vianants és de molt risc. Perquè tu vas per passar i no et veuen. I tu tampoc veus el cotxe. i n'hi ha molts, eh.

Es que... perquè t'atures... però si va alguna canalla o algú que va amb presses, se l'emporten. A més, és un carrer de molt de transit, i que agafen molta velocitat.

PARADA 6: Carrer de l'Argentona

El recorregut acaba en **el carrer Argentona amb el carrer Muralla d'en Moles**.

S'explica que el carrer Muralla d'en Moles es va fer una intervenció de millora en que es va treure aparcament ampliant la zona per anar a peu, ja que les voreres són molt estretes.

Aquest és el carrer que comentàvem abans. Aquest carrer tenia un aparcament de vehicles aquí. quan vam fer la marxa del centre... teníem aquesta vorera, un aparcament de vehicles, i totes les entrades dels cotxes, de les cases que entren per Moles.

Recorregut 3: Barris Eixample i Peremàs

PARADA 1: Plaça de Cuba i el Mercat

S'inicia el recorregut fent una reflexió entorn el mercat com a element que forma part de la vida quotidiana de moltes dones i persones del municipi. Les dones consideren que és una zona que s'utilitza molt més de dia que de nit.

En el cas meu, quan és dia passo per aquí, però quan és de nit passo més per Sant Benet, perquè al vespre hi ha més sensació de vida a Sant Benet, hi ha més comerç, els carrers són més estrets... En canvi això, al vespre com que aquesta façana no té cap llum, queda més mort.

...clar, queda fosc, i queda tancat.

Es fa la reflexió entorn la diferència entre la percepció de l'estiu i la de l'hivern, que es fa fosc més d'hora i hi ha menys activitat al carrer, com per exemple, en aquest moment, que estem a gener i són les 19h, i ja és fosc sense vida al carrer, però aquesta franja horària potser canvia a mesura que faci més bon temps.

Jo hi passo molt per la nit i a mi em dona molta seguretat. A l'estiu està ple de terrasses... Hi ha molt ambient, molt moviment. Quan tanquen els comerços hi ha menys gent pel carrer, però a vegades passen més cotxes... I que et vegi algú també et dona seguretat.

Algunes de les dones comenten que fan servir el mercat, i que hi arriben a peu. També altres venen quan és el mercat temporal de fruita, els dissabtes, i comenten que hi ha molta vida per aquest motiu.

Jo si vingués tard, de matinada, evitaria la línia de cotxes (com a qualsevol carrer evito).

Les dones estan d'acord en preferir passar per una vorera més que l'altra, ja que la façana opaca i fosca no transmet sensació de seguretat.

...clar, no passaria per allà darrere jo.

Bueno, és que ho tapen els cotxes.

En aquest cas, tens una via accessible lluminosament, d'espais, de punts de fugir...

És que es perd una vorera.

Moltes vegades els cotxes actuen com a obstacle visual que no aporta percepció de seguretat durant la nit ja que disminueix la visibilitat. Fins i tot, l'anàlisi d'algunes dones és que, tenint els cotxes aparcats d'aquesta forma, donen per perduda una de les voreres, i observem que tothom que hi passa fa el mateix recorregut.

Hi ha uns bancs que algunes de les dones comenten que sí que utilitzen. Una persona vinculada a l'Ajuntament explica que el motiu de posar-hi tants bancs en aquest punt, ja que era com a mesura dissuasiva pels cotxes que ocupaven molt d'espai davant de l'escola. Els bancs que hi ha no tenen respatller per l'esquena, aspecte que no permet estar-s'hi molta estona, o no convida a totes les diversitats de persones, mobilitats i cossos a poder-s'hi estar una estona continuada.

Hi ha un carrer que no té vorera, que no està delimitada, està tot al mateix nivell, de forma que és perillós perquè no sents venir els cotxes.

...en no haver un element físic que delimiti el pas dels vianants i els dels cotxes repercuteix negativament sobre els peatons ja que, per exemple, la canalla perd referències de per on es pot moure, així com la gent gran, o tu mateixa parlant pel mòbil.

Però precisament la plataforma única ja es va concebre com a tal, no? Per ser la llibertat total pel vianant.

Es debat sobre el model de ciutat i de mobilitat a l'espai públic, i coincideixen en considerar que hem de transitar cap a models que redueixin espai als cotxes per guanyar-ne de pacífics, on la gent es desplaça a peu i tingui espais per relacionar-se entre el veïnat. Algunes de les mesures que s'estan duent a terme a Mataró és generar cada vegada més espais de prioritat vianant, on els cotxes se sentin incòmodes d'entrar-hi, i tant sols habilitar com a carrers de 30km/h els que siguin perimetrals. Tanmateix, es fa la reflexió que, tot i estar d'acord en el model, cal entendre que ens trobem en una transició, on el cotxe encara té molt poder a les ciutats, i això genera percepcions d'inseguretat a les persones que es desplacen a peu.

A vegades, els arbres tapen la il·luminació.

La convivència entre arbres i il·luminació és dura, però sóc molt partidària dels arbres.

Arribem al carrer amb plataforma única que explicaven anteriorment.

És que veus, estem caminant per aquí però ens hem d'apartar si ve un cotxe...

Encara que vagi a poc a poc...

A vegades els cotxes aquests elèctrics que no fan cap soroll... La gent té la sensació que "ui" no veies que no venia un cotxe.

Una de les persones vinculades a l'Ajuntament explica que aquest és un dels eixos principals de mobilitat de Mataró, que està en constant disputa entre la mobilitat vianant i la rodada.

A mi aquest eix m'agrada, quan estàs allà dalt, i veus l'estació allà al fons...

Algunes valoren de forma favorable aquest eix del Carrer Cuba i la seva peatonalització, comparant, en canvi, amb el Carrer Montserrat que no té continuïtat quan arriba a la Plaça de les Tereses, i pots trobar-te cotxes de cara.

Anant cap a la següent parada, les dones comenten que hi ha una vorera que consideren que té massa obstacles. A més, hi ha molts aparcaments soterrats que podrien ajudar a alliberar la superfície dels carrers per destinar-la a altres usos que no fossin aparcament.

La transformació física dels espais és una de les potes o mesures que poden ajudar a sentir-nos més segures, còmodes i lliures a l'espai públic, però no és la única. També, en molts casos, s'hauria de reclamar altres tipus de polítiques que contribueixin a la percepció de seguretat que no són només aspectes físics, sinó també socials, econòmics o polítics.

PARADA 2: Plaça de les Tereses

Ens aturem a la Plaça de les Tereses.

És una plaça molt de pas, perquè és molt cèntrica.

Durant el dia hi ha molta activitat.

Una mica laberíntica.

En relació a la jardineria ha millorat molt, i hi havia un problema greu amb la brutícia derivada dels gossos que ha quedat solventada.

És la plaça amb més densitat de població infantil de la zona...

Clar, perquè hi ha l'escola.

La plaça, per la seva configuració, presenta uns espais més oberts, i amb més visibilitat que altres, aspecte que provoca que les dones considerin que perceben més segurs alguns recorreguts, en comptes d'alguns altres. Pel que fa a la il·luminació hi ha consens general en considerar que és una plaça molt ben il·luminada.

Algunes consideren que a la ciutat hi ha d'haver espais que permetin la intimitat, i poder dissenyar racons amables als espais públics per tal de poder reunir parelles, grups de joves...

Mentre avancem cap a la següent parada, algunes comenten que el Carrer Sant Benet el valoren favorablement pel que fa a la il·luminació, però tot i això, altres comenten que hi ha una banda de vorera que depèn de la il·luminació dels comerços.

Quan tanquen els comerços, jo em pregunto, què il·lumina?

Observem que l'enllumenat del Carrer Sant Benet és dissenyat a partir de fanals situats a les façanes.

Passem per davant del Pati de Can Marchal, un interior d'illa que pertanyia a una antiga fàbrica, i que les dones consideren que és molt agradable. És un espai que s'hi organitzen moltes activitats: concerts, actes veïnals... Algunes dones expliquen que abans era obert però finalment es va decidir tancar per problemes de convivència amb el veïnat. Expliquen, també, que hi ha una associació veïnal només de Can Marchal. Observem que els usos en planta baixa d'aquest interior d'illa són privatis o residencials, aspecte que afavoreix que hi manqui vitalitat a la zona en moments on no hi ha organitzada cap activitat veïnal.

Anem a agafar el Carrer de Goya per veure el que anteriorment comentaven sobre l'enllumenat. Les dones analitzen de forma molt desfavorable la il·luminació d'aquesta zona. Passem per algunes fàbriques en desús tancades des de fa temps. Algunes dones comenten que s'hauria d'exigir responsabilitats als propietaris de les fàbriques, per tal que mantinguin l'espai, ja que són infraestructures molt grans situades al centre del municipi.

PARADA 3: Ronda General Prim i entorn del CAP

Ens aturem davant del CAP i les dones expliquen que l'utilitza molta gent, tant pel que fa a la zona que abasta molts barris de Mataró, i a més, també perquè hi ha el Centre d'Atenció de la Dona i la Parella, i per tant, és el centre de referència pel que fa al seguiment de l'embaràs, el part i ginecologia o altres temes de la salut sexual i reproductiva.

Aquesta parada (de bus) la vam reivindicar molt, perquè abans no parava aquí i una dona amb bombo, doncs imagina't, havia d'arribar a peu.

Està molt fosc.

Observem que l'equipament és molt opac pel que fa a la relació entre l'interior i l'exterior, a més dels materials utilitzats per a la construcció, i en aquest sentit, hi ha molt pocs ulls al carrer, que no ajuda a la permeabilitat visual ni a la percepció de seguretat, sobretot durant la nit. L'entorn està poc il·luminat, i la relació amb el carrer és molt poc transparent.

(...) era un edifici antic, però era molt més amable, veníem aquí per tot, era l'ambulatori de referència, per les vacunes, i ara també vinc amb el meu fill, i tenia uns finestrals... Quan van fer aquest nou vam pensar...

A veure, i per les treballadores...

Les consultes eren lluminoses, ara les consultes són fosques!

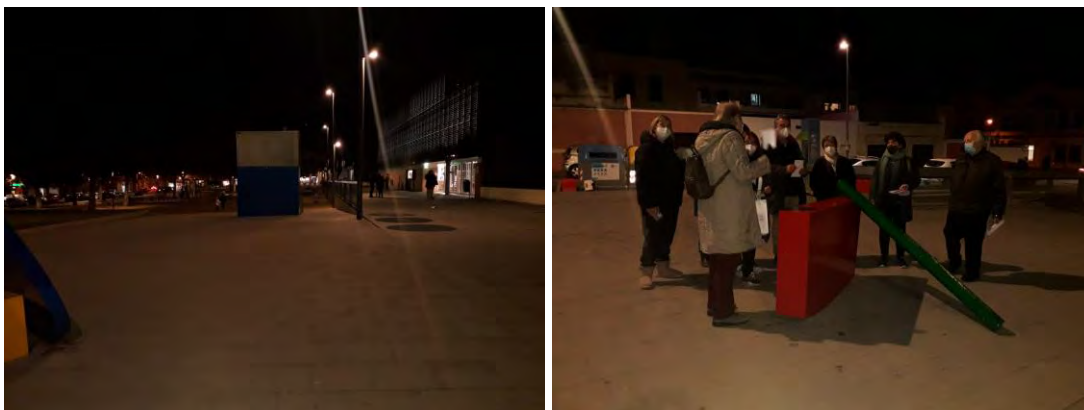
(...) és molt inhòspit tot.

No convida, no convida...

Coincideixen totes en considerar que l'arquitectura del nou edifici del CAP és més moderna que l'antic edifici, però molt més desfavorable pel que fa sobretot a la il·luminació i a la permeabilitat entre l'interior i l'exterior. Aquest fet, repercuteix entre les usuàries, però també amb les persones treballadores habituals de l'equipament.

Seguim avançant i ens dirigim a un barri que una persona explica que originàriament era un barri de cases barates. En general, la valoració del barri i arquitectònicament de les cases, és molt favorable, ja que consideren que estan ben situades respecte el centre de Mataró, i a més, ben dissenyades. El fet de tenir un petit jardí associat a les cases, alguns comenten que genera sensacions positives durant el dia, però percepció d'inseguretat a la nit, perquè contribueix que l'entorn estigui més desolat i les façanes estiguin més allunyades. Tot i això, consideren que sempre és més favorable caminar de nit entre cases d'aquesta tipologia, que no entre grans instal·lacions abandonades o opaques, com fàbriques o grans equipaments desolats.

PARADA 4: Entorn de la Plaça Occitània

Ens aturem davant la Plaça Occitània. S'observa que és una plaça pública àmplia, on hi ha un equipament que dóna vitalitat a la plaça i llum a l'espai públic.

Compara l'edifici de la Biblioteca amb l'edifici de l'ambulatori. Si allò ha de donar salut, això dóna una salut emocional... perquè poder venir aquí, seure a un sillonet...

Allà convida a que seguis i marxis de seguida. En canvi aquí convida a quedar-t'hi.

En general, valoren aquesta plaça molt positivament perquè és un espai on s'hi permet usos simultanis i té visibilitat molt àmplia. Pel que fa als bancs, consideren que n'hi ha molts i ben situats, i molt utilitzats. Les dones que no viuen al barri també són usuàries de la Biblioteca, aspecte molt positiu per portar més gent que no sigui del barri. Moltes de les plantes baixes estan destinades a usos pel Mercadona, qüestió que no afavoreix la vitalitat a la plaça en aquesta zona, ja que, a més, són els baixos tintats i opacs. Una de les façanes és tota de plaques solars per apostar pel dissenya sostenible de les ciutats.

Al vespre a l'estiu encara hi ha canalla jugant, gent gran que seu als bancs...

Jo que no sóc del barri, vinc a les activitats de la Biblioteca.

La ciutat acaba venint aquí.

Jo portava les criatures perquè feien "L'hora del conte"

Ha passat igual a l'altra banda amb la Biblioteca nova que han fet (...) el que aporten les biblioteques al seu entorn...

Els jocs considerem que s'han d'utilitzar durant el dia, i pel que fa a la il·luminació nocturna intentem no posar-hi fanals a la seva zona (...) perquè no hi hagi electricitat com a element perillós.

Es genera debat sobre la convivència entre els arbres i l'enllumenat, ja que en aquesta zona les fulles de l'arbrat obstaculitzen molt la visibilitat de la il·luminació.

PARADA 5: Entorn de la Plaça Catalunya

Ens trobem davant de la Plaça de Catalunya. Les dones consideren que és una plaça que li falta vida, ja que, venint de Plaça Occitània, encara s'observa més la diferència de vitalitat, i la necessitat de tenir-hi algun element com la biblioteca que dinamitzi l'espai. La seva configuració i el fet que estigui molt compartimentada, combinat amb desnivells, fa que sigui difícil tenir el control visual de la plaça.

A la que es fa fosc, aquesta zona d'aquí queda totalment fosca. I també alguns dels carrers dels voltants.

Algunes de les veïnes de la plaça valoren que l'enllumenat nou que s'hi ha posat és molt favorable per la seva col·locació a l'entorn.

És una plaça molt gran, amb usos diversos, i això provoca que hi hagi percepcions diverses sobre un mateix espai. Hi ha molts racons que consideren que no estan ben resolts. A més,

el disseny de la plaça està configurat a partir de carrers perimetrals que allunyen l'espai públic de les façanes de les cases, i fa que els cotxes funcionen com a obstacles. Aquest fet, provoca que els usos de planta baixa del voltant tinguin menys impacte sobre la vitalitat de la plaça.

Aquí s'havia utilitzat per fer molts actes i activitats diferents.

Aquesta plaça és molt més antiga que la Plaça Occitània.

És una plaça molt històrica (...) s'hi ha anat fent arreglos, però mai ha acabat de estar ben resolt.

El meu company que té 40 llargs, era on venia a jugar de petit.

Les veïnes del barri expliquen els negocis que l'envolten, i analitzen que hi ha una zona on els negocis han estat més permanents i estables en el temps, "de tota la vida", que no pas a l'altra banda, que alguns no han acabat de funcionar mai i han canviat de tipologia i de mans més sovint.

Consideren imprescindible passar pels carrers de darrere de la Plaça Catalunya, per exemple, la Ronda Antoni Comas, ja que és una zona característica oblidada del planejament urbanístic, que presenta carrers discontinus, murs urbans i vegetals sense ús, voreres sense accessibilitat, culs de sac, baixos sense ús... Passem per un dels passos estrets entre un edifici i un mur vegetal, que moltes consideren que soles no hi haguessin passat o no l'haguessin ni trobat.

És una ratonera.

Jo sola, baixo per allà.

Clar, vas a donar la volta.

Un cop a l'altra banda, observem que hi ha un canvi de la tipologia d'edificació, i expliquen que és un espai fronterer entre dos barris de Mataró.

Jo no passo mai per la Ronda O'Donnell amb cotxe, perquè és molt lent.

PARADA 6: Entorn de la Plaça Granollers

Ens aturem davant la Plaça Granollers. El veïnat considera que és una plaça caracteritzada pel seu caràcter vial, poc amable i desfavorable.

És un nus vial.

És un giratori de molts vehicles, i la vorera tampoc és ample (...) han fet el carril de bicicleta, que trobo que està bé com a model (...) no seuràs a prendre la fresca a la Plaça Granollers.

Com això compatibilitza amb la vida que passa per aquí?

Observem que és una zona que genera una gran frontera al barri. Una carretera sempre té condició de barrera. En aquesta zona, hem notat un canvi d'escala de la ciutat comparat amb d'on veníem. El veïnat explica que aquest recorregut és molt utilitzat per anar a peu cap al parc. No només a peu, sinó també amb cotxe, ja que és un espai que es vincula amb l'artèria principal vial de Mataró.

Per altra banda, a la mateixa plaça hi ha un equipament a escala humana, que té gran representativitat social i històrica. És un equipament municipal gestionat per entitats veïnals, que dóna lloc a un espai comunitari veïnal obert durant el dia per a tothom. Expliquen que en aquest edifici antic rehabilitat, antigament hi havia hagut l'Ajuntament. Formava part d'un pla de reforma urbana on es volia construir edificacions convencionals com les del voltant, durant el 1976, i va ser el veïnat qui va aturar l'enderroc a través de l'acció directa posant els seus cossos a davant les excavadores, i d'aquesta manera, es va aconseguir salvar. L'Ajuntament de Mataró ho va comprar, i ho va cedir a l'Associació de veïns, i actualment s'hi fan tallers, exposicions i altres activitats.

Mira quin contrast de proximitat, de qualitats més humanes...

Fins i tot el color de la llum és diferent.

Mentre caminem cap a l'Eixample, veiem el tramvia que ens passa pel costat. Les dones el valoren favorablement per la seva referencialitat històrica. Pel que fa al transport públic, moltes de les dones comenten que són usuàries.

Tinc la sensació que alguns dels autobusos fan una volta molt enorme (...) penses que si fos més recta, arribaria molt abans.

Sí, però també fa falta perquè són els que interconnecten tots els barris de la perifèria.

Jo trobo que els carrils bici són necessaris, però s'han fet molt de cop, i la gent no els acaba d'entendre (...) 9000 metres quadrats de carril bici, que no són pocs. I Mataró no tenia aquesta cultura, i se l'ha trobat de cop.

Jo a vegades els hi dic a les usuàries "Aneu caminant que arribareu abans"

L'únic que va recta és la línia 5.

Falta comunicar el Tecno Campus, que no està connectat amb res.

Comenten que cap d'elles són usuàries de bicicleta, però la seva percepció és que hi ha molta infraestructura ciclista a Mataró. Les valoracions en relació a la mobilitat amb transport públic que fan les dones, i en relació a les seves necessitats, consideren que faria falta algunes línies d'autobús més directes o a més petita escala, ja que les que hi ha acostumen a fer recorreguts molt llargs que no ajuda a connectar els espais habituals i quotidians de les dones de Mataró. Tot i això, valoren positivament que les línies d'autobús que hi ha s'hagin destinat a unir els barris perifèrics del municipi per millorar la seva connectivitat amb el nucli.

Valoren la parada de davant del CAP com a desfavorable, ja que quan el CAP tanca, hi ha pocs cotxes que passen pel carrer i la il·luminació no acompanya. Una dona vinculada a l'Ajuntament explica que hi ha parades amb il·luminació al municipi, i d'altres que no, com per exemple aquesta. Expliquen que a les 22h és l'últim autobús, i en cap de setmana a les 23h.

Només que hi hagués un fanal a la façana d'aquí...

Aquesta ronda té diversos problemes: hi ha molts arbres històrics, catalogats que no podem tocar i distribuïts de forma desordenada, els passos de peatons no hi eren i va fer molta por fer-los, i hi ha molts guals.

Els fanals són altíssims (...) il·luminen els vials de la carretera.

Coincideixen les dones en considerar el foment de la mobilitat vianant com una de les prioritats que hauria de tenir Mataró, i per aquest motiu, les sorprèn que encara que hi hagi carrers que prioritzin la mobilitat en cotxe, tant per la seva superfície destinada al transport

rodat, com els elements de suport, per exemple, la il·luminació, que també van dirigides a acompanyar i millorar els trajectes en cotxe, en canvi, a peu s'observen moltes mancances en els recorreguts.

Hi hauria d'haver un projecte que només il·lumini voreres!

Passem per una residència d'avis, i en parlen una mica. Al costat, s'hi troben unes obres, que les dones expliquen que porten molt de temps, i no s'ha adequat l'espai de l'entorn per poder assumir aquesta provisionalitat. La vida de les persones que viuen en un determinat entorn on hi ha obres és menys favorable si aquestes obres no s'adeqüen per no afectar la quotidianitat del veïnat. Algunes mesures podrien ser: treballar els elements que delimiten les obres, que siguin més transparents, mirar com són els recorreguts alternatius, poder avisar abans, il·luminar... És a dir, tenir en compte que el veïnat segueix desplaçant-se per aquesta zona tot i que hi hagi obres, i per tant, aquest espai ha d'estar ben equipat, sigui la provisionalitat de 3 mesos com de 10 anys.

I hi ha tanca (...) un descampat sense tanca és pitjor.

Per la percepció d'inseguretat, per la incertesa del no manteniment, de la falta d'ús...

No sabem viure amb la provisionalitat.

La provisionalitat genera molta percepció d'inseguretat.

...per què és molt decadent.

...és que han posat els contenidors aquí al mig...

Aquest conflicte és molt usual en dissenyar els carrils bici que passin entremig dels contenidors i la vorera, de forma que les persones que han d'anar a tirar la brossa hagin de creuar el carril bici, i això provoca molts accidents i percepció d'inseguretat per les dues parts.

Per incorporar la bici s'ha hagut de fer un espai propi, ja que les dinàmiques espacials i urbanes s'han d'adaptar als nous paradigmes de mobilitat. I en aquest sentit, quan diferents formes de mobilitat conviuen en un mateix espai, sorgiran problemàtiques derivades de la força o poder diferenciat de cada mètode de transport, sent el vianant l'últim en l'escala de vulnerable. En aquest sentit, s'han de crear espais segurs delimitats que fomentin models de mobilitat sostenible i activa, respectant les transicions entre models urbans de mobilitat.

Les ciutats no estan dissenyades per les persones que hi viuen.

És important que cada barri tingui una mica de tot (...) els barris han de tenir comerços de barri i no les grans superfícies a les afores de les ciutats que t'obliguen a anar en cotxe.

Coincideixen en considerar que el model de mobilitat i de disseny de les ciutats segueix fomentant la mobilitat en cotxe, i ho consideren un problema.

Recorregut 4: Barris La Llàntia i Via Europa

PARADA 1: Entorn del Pavelló municipal del carrer d'Euskadi

Iniciem el recorregut al carrer d'Euskadi, davant el Pavelló Municipal del carrer Euskadi. Ens presentem per saber d'on venim i amb quines persones participants comptem. Han vingut un representant de l'associació veïnal de cada barri, una persona de Via Europa, i una de La Llàntia, i més tard, el president d'una de les associacions també.

Hi ha trànsit de persones durant la nit? Com accedeix la gent de nit a casa seva?

S'accedeix amb cotxe al barri i a les cases. A peu també, però és que és un barri molt tranquil.

Són tot cases baixes.

També hi ha blocs.

Sí, però no són gaire alts.

La Llàntia originalment es va crear per la mateixa gent que es feia les seves pròpies cases.

Eso es lo Bueno que tenemos (...) eramos 200 personas. Llevo aquí desde el 1975. Se compraban los terrenos y se iban haciendo las viviendas.

Era un barri aïllat, i la gent no volia venir.

Es reflexiona sobre la diferència entre un teixit urbanístic i un altre. Per una banda, Via Europa és un teixit urbà consolidat a partir de blocs adossats més alts que la Llàntia, i per altra banda, la Llàntia és un barri caracteritzat pel seu teixit compacte, i creixement i consolidació a través de l'auto-construcció, aspecte que afavoreix la cohesió veïnal, l'estabilitat habitacional i sentiment de pertinença.

Pel que fa al pavelló on ens situem, algunes de les persones participants comenten que l'entorn està molt desolat i sense vitalitat a la nit, aspecte que afavoreix la percepció d'inseguretat en ser un espai de reunió per alguns grups de joves sense vitalitat al voltant.

Jo a vegades que vinc a passejar el gos per aquí de nit... Hi ha grupets. I ningú més, clar.

El veïnat de Mataró veniu aquest pavelló? És un pavelló de barri?

Molta gent no el coneix.

És un pavelló de ciutat. Hi haurà algú del barri, però... ja fa 12 anys que hi és.

No és gaire conegut (...) si no practiques esport, no es coneix.

Desde hace unos años ya es referente en deportes escolares, entonces así sí que se conoce.

Les que sabeu com s'hi va, i heu vingut, per on ve la gent?

Expliquen que el pavelló no té un ús de barri, sinó que el consideren un equipament de ciutat, ja que hi ve gent de l'entorn de l'esport des de tot Mataró i voltants. Algunes comenten que és poc conegut, i altres expliquen que si estàs dins del món de l'esport es coneix més, o actualment comença a ser un espai referencial pels esports escolars, i d'aquesta forma, comença a ser més conegut tot i portar 12 anys en marxa. Hi ha diversitat de formes d'accedir-hi: per les escales, amb cotxes, molta gent ve caminant, hi ha una parada d'autobús propera, etc.

Totes en pujada.

Antes la única entrada que había era por la farmacia, y era camino de tierra.

...cuando era pequeño, la referencia era "Miguel, el de la montaña"

Clar, per això l'escola es diu "El Turó"

Pel que fa a la il·luminació de l'entorn i voltants del pavelló, no es comenta cap aspecte concret. Es considera que l'enllumenat és suficient.

Expliquen que un dels carrers propers al pavelló és un accés rodat a la zona amb molt trànsit de cotxes, i molt utilitzat per les seves connexions favorables amb altres artèries vials de la zona, com per exemple, el carrer Irlanda.

Hi ha molts esports que es desenvolupen en aquest pavelló (vòlei, gimnàstica artística, competicions de futbol sala...).

L'impacte d'aquest equipament municipal a l'entorn és escàs perquè l'ús està molt condicionat a les pràctiques esportives. Coincidim en considerar que és un equipament que aglutina molta gent de fora, i té poc impacte a escala de barri (manca d'activitats per la gent gran del barri, manca d'espai de socialització de referència o bar...).

Jo si no és pràctica esportiva, no vinc a fer res.

Jo només passo per aquí per passejar el gos.

Por las mañanas da servicio a colegios y universidad.

Passem per un espai que és un cul-de-sac, i algunes persones comenten que és un dels espais de reunió nocturna d'alguns grups de persones que malmeten l'espai.

Jo passo per la nit a l'estiu (...) a l'hivern no perquè pleguem tard i ja fa molt fred.

Es considera que les voreres d'aquesta zona són molt estretes.

Parlen del Bar El Descanso, un bar que el consideren un dels referents d'aquesta zona, des dels seus inicis.

Una de les persones que participa de l'associació de veïns, explica que considera La Llàntia com un poble, on coneix a molta gent i això fa incrementar el sentiment de pertinença al barri, i percepció de seguretat.

El punt de reunió és el Mercadona, també t'ho dic.

PARADA 2: Entorn del CAP i pista poliesportiva La Llàntia o "La Gàbia"

Ens aturem davant del CAP, on un dels veïns explica que aquí s'ajunten tres dels carrers que articulaven antigament el barri.

Una de les veïnes comenta que baixar per les escales que veiem és perillós a vegades quan plou perquè rellisca molt, o quan és fosc perquè no es veu bé.

Aquí arribes al metge, que ja està malament, perquè et falta l'aire.

El otro día una señora de 80 años salió volando por aquí, por las escaleras.

En general, totes coincideixen en valorar desfavorablement l'accés al CAP, ja que és un entorn inaccessible, amb desnivell combinat amb corbes i escales, voreres estretes, amb manca d'elements de suport (com baranes), que per persones amb mobilitat reduïda dificulta molt l'arribada. Aquest fet afavoreix la percepció d'inseguretat de les persones que no es poden desenvolupar de forma autònoma i lliure en un entorn no accessible.

Jo portava les meves nenes que anaven a l'escola bressol d'aquí al costat, i es porten 13 mesos, així que anava amb doble cotxet, i arribes aquí que no pots...

Si, el cotxet va molt inclinat pel desnivell, és impossible.

Les qüestions d'accessibilitat no només afecten a les persones amb diversitat funcional, sinó també a les persones grans, les persones amb mobilitat reduïda, persones amb carro de la compra, cotxets d'infants, dependències, etc. I també ens afecta a totes en diferents moments de la nostra vida.

Expliquen les veïnes que la il·luminació s'ha millorat molt en aquesta zona.

Mira, una cosa que pasó es que aquí había una pared y daba al patio de los niños, y una vez vino un camión a descargar, aparcó y se le fue los frenos, y se fue abajo. La suerte es que en aquel momento no había nadie, sino hubiera sido una desgracia.

Pista poliesportiva que li diuen "La Gàbia" "La Jaula" ja que és un recinte esportiu envoltat d'una xarxa per protegir de les pilotes. Comenten que és una zona amb locals d'activitat cultural.

Hi ha una dona, que és la tècnica del Casal, que explica on està i com funciona el Casal de joves. Una de les aportacions de les joves és que un dels recorreguts que acostumen a fer és anar des de l'Espai Jove al Parc de la Llàntia. Aquest recorregut consideren que és un trajecte on hi manca de llum i on hi ha murs cecs, aspectes que no ajuden a la percepció de seguretat del jovent quan hi passa per aquí, sobretot de nit.

Esta es la calle más vieja de toda la Llàntia. La calle Llevantina.

Es comenta que Mataró té diversos espais joves, i aquest abasta diversos barris, no només La Llàntia, sinó també Via Europa, Cirera i part de Cerdanyola. Aquesta situació no ajuda que els joves facin ús d'aquest espai, ja que no forma part dels recorreguts quotidians perquè no està cèntric ni passen per aquí.

Si venen es queden, perquè venen expressament per venir al punt jove.

...hem fet gimcanes per conèixer el barri, treballem en coordinació amb les associacions de veïns...

PARADA 3: Entorn del Parc de La Llàntia

Es reflexiona sobre el veïnat que viu al barri de la Llàntia. Un veí explica que entre Via Europa i La Llàntia deuen ser uns deu mil habitants, molts d'ells població major de 65 anys.

Ens dirigim al Parc de La Llàntia pel carrer del Masnou. Observem un gran desnivell per arribar-hi. Les dones comenten que aquest és un carrer molt hostil perquè es generen racons, espais sense visibilitat, manca de llum, espais desolats no construïts, etc.

Ens aproximem al parc de La Llàntia. S'observa que hi ha bancs, a diferència de la majoria de recorregut que portem fins ara. Les participants comenten que no és un lloc idoni per passejar els gossos ja que fa molta pujada.

Esto todo eran pinos y garrofers. Per això han fet murs de contenció.

Aquí hay las gemelas (...) perquè per pujar aquestes pujades necessites gemelos.

Passem per unes de les pujades més pronunciades de la zona. Comenten que a l'hora de baixar-la, genera percepció d'inseguretat perquè és molt empinada, sobretot quan gela o plou.

Aquest itinerari no l'agafo per passejar.

Per què no?

Perquè fa molta pujada.

Jo només l'agafo per anar a l'espai jove, sinó no vinc per aquí.

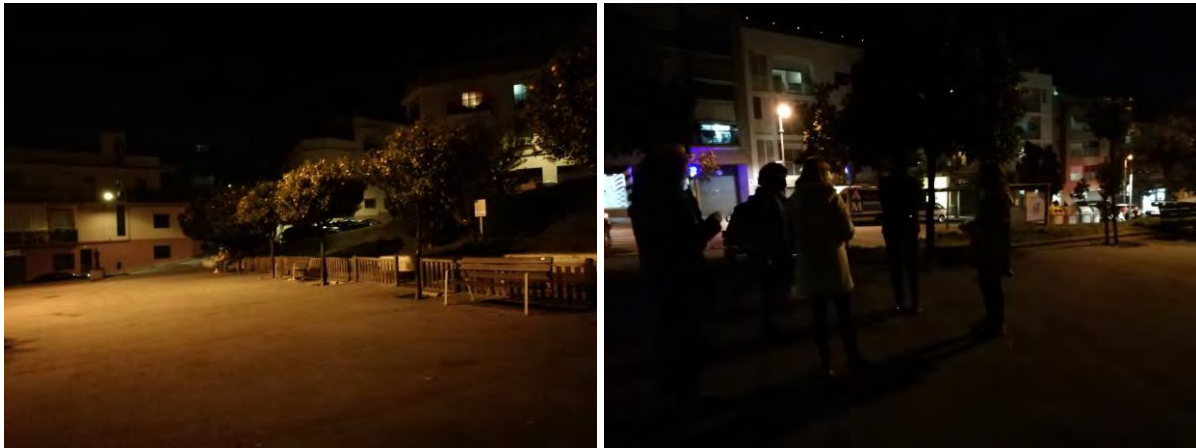
Passem per uns carrers amb voreres estretes i sense continuïtat. S'observa que hi ha llum. També s'observa que hi ha pocs usos en planta baixa, en general, a tot el barri. Una de les dones explica la tradició del cercavila i gegants de Mataró.

Això és un barri molt tranquil, jo vaig super segura per aquí.

Coincideixen en considerar que la millora urbana del parc i el seu entorn és favorable, tant pels arbres, la llum, el mobiliari que té i l'ús que els veïns en fan.

Les connexions de l'espai públic per creuar els vials d'aquesta zona no són continus ni es donen de forma natural, ja que per seguir el recorregut vianant regularitzat has de fer volta i no segueix la traça natural i el veïnat creua arriscant-se a atropellaments.

Una de les dones comenta que el parc per on passem, en deixar enrere el Parc de La Llàntia, es coneix popularment com el "Parque Rojo". Es considera que és un espai infrautilitzat.

Aquí no ve ningú pràcticament tot el dia (...) a vegades a la tarda venen els nens a menjar pipes, i a la nit el botellón.

Observem que les parades d'autobús no estan equipades ni tenen llum pròpia.

La gent es fica sota el nostre portal quan plou, i ens deixa la brossa. I ens hem queixat al Mataró Bus, però res.

Està molt a prop de la façana, nosaltres des de casa cada deu minuts escoltem "És obligatori l'ús de la mascareta" i és molt molesta.

Els motius pels quals pensen que no s'utilitza és perquè és un espai que no és amable, que no convida a fer activitats i quedar-s'hi, ni està equipat. En canvi, consideren que és curiós que el parc del costat sí que s'utilitzi per fer activitats comunitàries.

Tenir tarongers tampoc ho fa agradable?

Ens tiren les taronges a les finestres (...) jo cada setmana trec taronges del meu balcó.

Es reflexiona sobre les connotacions negatives que té aquest espai, ja que no estan tant associades a l'aspecte físic o una mancança favorable de disseny, sinó a l'ús que en fan alguns grups d'aquest parc. Una de les persones que viu en aquesta plaça comenta que el veïnat no valora gens favorablement aquest parc.

La il·luminació del barri, en general, és clara, homogènia i constant.

En veure a través del carrer de la Boixa la pista de la gàbia de lluny, observem que té una il·luminació interior molt potent que dóna vitalitat al seu entorn quan hi ha ús a dins, aspecte que anteriorment no havíem observat.

En avançar el recorregut, observem que la tipologia urbana és molt diferent al que estàvem veient fins ara. El teixit de La Llàntia i Via Europa és molt diferent.

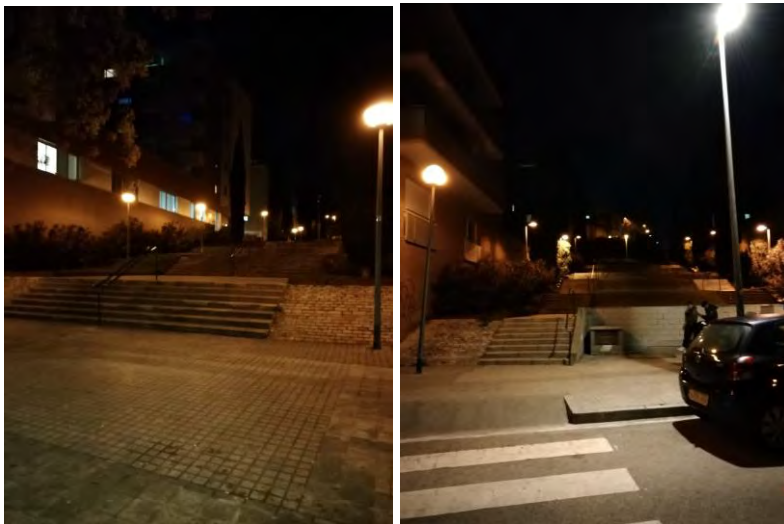
PARADA 4: Via Europa i Carrer Bèlgica

Aquí hi ha llum, però no tota la que hi ha d'haver.

Aquí hi ha llum, però a vegades és una sensació de por.

Les escales, els arbres són molt alts, jo no tinc seguretat. Jo intento no passar per aquí.

Ens aturem per analitzar un dels carrers que es valoren desfavorablement des del punt de vista de la seguretat amb perspectiva de gènere, el Carrer Bèlgica. És un carrer dissenyat sense accessos de les cases, sense usos en planta baixa, no hi ha usos als espais públics, i els patis que envolten els habitatges contribueixen a allunyar la façana del límit del carrer. En canvi, en comparar-ho amb alguns dels carrers del voltant, com el carrer Alemanya, on hi ha molts comerços i concurrència de gent, s'observa que manquen aquestes qualitats per tal de sentir-lo un espai segur.

En arribar al Carrer Alemanya observem aquestes característiques, i a més les voreres són més amples.

Ens dirigim al Mercadona. Veiem de lluny el Parc de Rafael Alberti, i comenten que és un parc molt inaccessible pel desnivell que presenta. Una dona explica que hi ha una reforma pendent. Es parla d'un altre parc, el popularment conegut com "Parc del Decathlon", i expliquen que se li posarà un nom. Una de les dones demana participar en la elecció del nomenclàtor. En aquest sentit, és molt important que el nomenclàtor sigui representatiu i

que la ciutadania s'hi senti representada en l'espai simbòlic del seu municipi. Per garantir-ho, és important teixir estratègies de participació del veïnat.

Pel que fa al nomenclàtor expliquen que els carrers de La Llàntia tenen noms de municipis de la costa de Catalunya (Blanes, Malgrat...), en canvi, a Via Europa hi arriben carrers transversals amb nom de països de la Unió Europea, i també passa a altres barris d'aquesta zona amb altres temàtiques. Les veïnes comenten que els agradaria més que es busquessin noms de persones referents en algun àmbit per poder anomenar els espais públics del lloc on viuen.

Un dels veïns que fa uns trenta anys que està a l'associació de veïns, explica que anteriorment hi havia molta rivalitat entre barris, com per exemple, la Floresta i La Llàntia. Per aproximar les posicions i millorar aquest conflicte, hi va haver iniciatives de coordinació, com per exemple, organitzar conjuntament festes populars.

Era molt xulo anar de barri en barri de foguera a foguera.

PARADA 5: Entorn del Parc de Can Boada

Ens aproximem a una zona d'escales. Es comenta que és un carrer que no és accessible per aquest fet, i encara que estigui il·luminat, no genera percepció de seguretat, ja que les façanes estan molt lluny, i l'element que acompanya el camí és un gran mur que segueix la traça.

Jo només he passat per aquestes escales quan he tingut molta molta pressa.

A mi el que no em fa passar per aquí no és la il·luminació, és tota la resta.

Tot i que la il·luminació és abundant, la configuració de l'espai no ajuda a la percepció de seguretat de les persones que hi viuen.

En seguir caminant, observem que hi ha una mancança de mobiliari urbà a la zona, per exemple, pel que fa a les papereres.

La Via Europa funciona com una artèria vial principal de la zona, per la seva connexió amb l'autopista. Tot i les seves condicions però, no genera percepció d'inseguretat.

En seguir caminant, una veïna comenta que tenen problemes derivats d'una manca de manteniment d'una de les façanes que genera problemàtiques i no hi ha resposta administrativa.

Analitzant el teixit d'aquesta zona, coincideixen en considerar que hi ha una manca de configuració orgànica de la morfologia urbana, i aprofitament de façana al màxim, com per exemple, es veu en la construcció històrica dels barris més antics a escala més humana.

En acostar-nos al Parc de Can Boada, comenten que hi ha molts dels camins d'aquesta zona que no generen percepció de seguretat.

Jo sempre vaig recta. Així evito camins.

Jo si he d'evitar una zona, evito la part de dalt.

Comenten que la zona de dalt presenta més racons i genera més percepció d'inseguretat que la part de baix, perquè hi ha una manca de visibilitat.

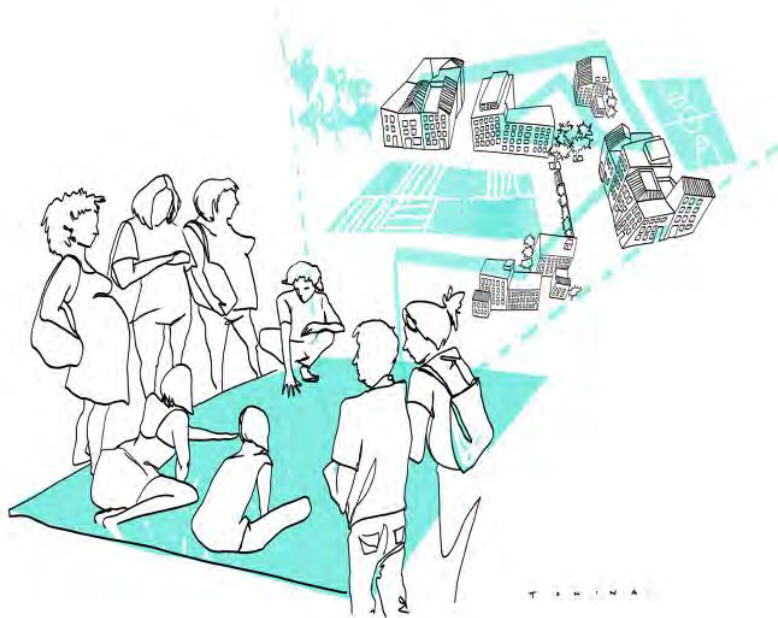
Ens dirigim a l'equipament de Can Boada. Una de les assistents explica que des del veïnat tenen pensat fer accions i activitats d'apropiació de l'espai, per tal de reivindicar un ús veïnal.

Quan marxem ho apaguen tot. I és una llàstima perquè no es veu res.

Yo por aquí pasaba miedo.

En general, hi ha una valoració desfavorable d'aquest equipament. A algunes no els agrada, altres no l'utilitzen, altres no consideren que faci un impacte positiu a l'entorn. La forma de relacionar-se amb l'espai públic és a través d'un mur amb desnivell. L'entorn és desolat, sense vitalitat ni activitat, i comenten que els cotxes passen molt ràpid. S'observa que el Nou Parc Central de Mataró està molt il·luminat.

Acabem la marxa recorrent a peu el Parc de Can Boada i el seu entorn.

5. RECOMANACIONS PER A LA MILLORA DELS ESPais URBANS AMB PERSPECTIVA FEMINISTA

Un cop analitzats els recorreguts de reconeixement, s'han combinat els resultats d'aquests, i algunes de les propostes que han sortit, amb el coneixement previ de Col·lectiu Punt 6 en relació a les qualitats urbanes amb perspectiva de gènere i a la seguretat urbana des d'una perspectiva feminista¹², per poder realitzar algunes recomanacions d'accions que ajudin a crear entorns urbans que responguin a les necessitats quotidianes de les persones que hi viuen. Aquestes recomanacions són orientatives i caldria treballar-les conjuntament a través de la participació de les dones usuàries dels espais per tal d'adaptar-les a la realitat del municipi.

A part dels espais per on es van fer els recorreguts, les dones també van parlar d'elements que generen percepció d'inseguretat o d'elements generals de la configuració física i socials dels espais. En general, la percepció d'inseguretat és més elevada de nit que de dia, i més a l'hivern que a l'estiu, ja que es fa fosc més aviat i a l'estiu sempre hi ha més ambient i vida al carrer perquè també hi ha més hores de llum i les condicions climàtiques permeten l'ús de l'espai d'una forma més agradable.

Les recomanacions s'han ordenat segons els 6 àmbits de treball que tenim definits des de la nostra experiència. Els àmbits de treball són les unitats d'actuació, transversals entre si, i definides amb les qualitats urbanes per proposar un urbanisme que posi la vida quotidiana de les persones al centre de les decisions des d'una perspectiva de gènere interseccional.

I/ MODEL URBÀ I ENTORN

És el model de territori i forma urbana que inclou principalment l'anàlisi dels nuclis habitats per les persones amb els seus usos, la seva relació entre si, amb l'entorn natural i les relacions amb municipis veïns.

Potenciar la **mixticitat d'usos en la configuració dels barris** del municipi. Evitant zones amb presència de grans instal·lacions abandonades o opaques, com fàbriques o grans equipaments desolats, per exemple, la zona entre el CAP de la Ronda General Prim. Un altre exemple de fàbrica abandonada és al carrer Gibraltar, espai que genera percepció

---

¹² Col·lectiu Punt 6 (2017). *Entornos habitables. Auditoría de seguridad urbana con perspectiva de género en la vivienda y el entorno*. Ed. Col·lectiu Punt 6 y Diputació de Barcelona.

https://issuu.com/punt6/docs/entornos_habitables_cast_final i VV.AA. (2017). *Nocturnas: la vida cotidiana de las mujeres que trabajan de noche en la AMB*. Ed. Col·lectiu Punt 6.

https://issuu.com/punt6/docs/nocturnas_castellano

d'inseguretat i hi ha una clara manca de manteniment i neteja o les diverses fàbriques que hi ha al carrer Goya.

Fomentar **models que promoguin la comunitat, la vida al carrer i la cohesió social** entre el veïnat. Dissenyant façanes amb accessos directes al carrer, amb usos a les plantes baixes, i equipant els espais públics per al seu ús. Respectant els teixits urbans que han configurat la seva morfologia urbana a través d'una configuració orgànica amb un aprofitament màxim de façana, potenciant així, l'escala humana dels territoris construïts. Un exemple de manca d'espais públics que fomentin la trobada, manca d'equipaments i dinamització comunitària és el barri de Rocafonda. Un exemple desfavorable pel que fa al propi model residencial és el barri de Ciutat Jardí, ja que s'analitza com un barri molt tancat en sí mateix amb molt poc intercanvi social i comunitari.

Reconèixer **teixits urbans i barris crescuts i consolidats a través de l'auto-construcció o organització del veïnat**. Potenciant el seu caràcter compacte i conservant la tipologia, aspecte que afavoreix la cohesió veïnal, l'estabilitat habitacional i sentiment de pertinença. Per exemple el barri de La Llàntia.

Reconèixer els espais d'associació veïnal i organització col·lectiva, per l'aportació comunitària i social que representen i sostenen.

Buscar **estratègies de participació del veïnat** per millorar la representativitat dels espais que habiten. Garantint un nomenclàtor representatiu per les persones que hi viuen, i garantint també la presència de dones a la història social i urbana del municipi. Per exemple, als barris de La Llàntia i Via Europa, a les veïnes els agradaria més que es busquessin noms de persones referents en algun àmbit per poder anomenar els espais públics del lloc on viuen. En general, les dones no se senten representades als nomenclàtors de l'espai públic.

Buscar **estratègies de prevenció, actuació i reparació de les violències masclistes**, en espais públics i privats. Evitant l'associació d'espais a situacions de violència concretes, de forma que generi un impacte negatiu en les dones, i evitant que aquestes vegin restringits els seus desplaçaments per percepció d'inseguretat atribuïda a l'entorn urbà. Per exemple, un cas d'agressió al carrer de Mata ha tingut un impacte molt desfavorable amb les dones del veïnat, i caldria buscar estratègies d'autodefensa o reparació dirigides a les dones.

II/ ESPAIS PÚBLICS I DE RELACIÓ

En els espais de relació les persones poden interactuar en el moment que realitzen activitats quotidianes en el seu entorn urbà (barri o nucli), principalment les referents a la cura de la llar i d'altres persones, que permeten l'enfortiment de les xarxes socials i d'ajuda mútua (espais de joc, d'oci, de trobada, places o espais oberts a escala de barri, espais de relació de les persones als carreres, cantonades, espais intermedis entre l'espai públic i el privat...).

Treballar per garantir **espais públics oberts, de qualitat i per a tothom**, i evitar tancar espais que poden tenir un impacte positiu al veïnat, com per exemple, el cas de Can Marchal. Buscant estratègies de dinamització d'aquests espais a partir d'activació d'usos en planta baixa, garantint usos simultanis i evitant el monocultiu residencial. Garantint també que aquests espais fomentin la mescla social i funcionin com a espais de trobada entre persones i veïnat divers. Un dels barris que detecta aquesta necessitat és el barri de Rocafonda. Evitant espais desolats, i solars en desús, com per exemple, al carrer Riera de Cirera.

Dotar els parcs i les places d'**elements i estratègies que aportin vitalitat**, ja sigui mitjançant l'activació de plantes baixes actives, com a partir de les activitats i usos simultanis al propi espai públic (espai de jocs, activitats per a totes les franges d'edat, mobiliari urbà que fomenti l'espai d'estar i relació...). També afavorint la transparència i permeabilitat entre l'interior i l'exterior de l'equipament, facilitant així la percepció de vida i la connexió entre dins i fora. Un bon exemple d'aquesta pràctica seria la biblioteca de la Plaça Occitània. Instal·lant elements que afavoreixin la convivència entre diferents usos, per exemple, a la Plaça Joan XXIII, aïllant del soroll a través de vegetació i tendals de terrasses especials per a permetre simultàniament el desenvolupament d'activitats amb el descans i la cura de les persones veïnes.

Garantir la **visibilitat àmplia** als espais públics dissenyats per estar. Evitant configuracions compartimentades, evitant desnivells, racons o obstacles que dificultin el control visual de la plaça o del parc. En aquest sentit, els cotxes moltes vegades també funcionen com a obstacles i impacte de forma directa sobre la vitalitat de la plaça i els carrers dels voltants. Combinant també, amb estratègies per activar les plantes baixes i els negocis dels voltants dels parcs i les places. Un exemple desfavorable, en aquest sentit, és la Plaça Catalunya. Un altre exemple on la configuració de l'espai no ajuda a la percepció de seguretat de les persones que hi viuen, i hi manca equipament de mobiliari urbà, és el Parc de Can Boada.

D'altra banda, el Parc del Camí de la Serra (Parc de les Pedres) es considera que té un disseny que dificulta la connectivitat amb l'entorn i la visibilitat general del parc, així com una vitalitat desfavorable.

Garantir un **enllumenat públic continu, constant i clar**, sense obstacles i amb prioritat per il·luminar els recorreguts a peu. Garantint que aquesta il·luminació provingui de l'enllumenat públic, i no depengui dels locals comercials privats.

- La il·luminació és desfavorable en els següents punts: Carrer Goya, la cantonada del carrer Rossinyol amb el carrer Mèxic, i la llar d'infants de just davant. També la Plaça Colòmbia, la zona d'habitatge unifamiliar de prop del parc Maria Aurèlia Capmany i la Plaça Palau. També a l'entorn dels equipaments del Casal de la Gent Gran de Cirera, l'Escola Bressol, l'Institut i el CAP.
- La il·luminació enfoca a la calçada, en comptes de la vorera al carrer Riera de Cirera.

- S'observa en moltes ocasions que els arbres obstaculitzen la llum de l'enllumenat públic, com per exemple, a l'entorn de la Plaça Occitània i al voltant del Casal de la Gent Gran de Cirera. També al carrer Riera de Cirera.
- Hi ha un excés de il·luminació al carrer Riera Figuera Major.

Garantir la **continuitat dels carrers i la visibilitat àmplia, evitant murs urbans i vegetals sense ús, activant plantes baixes sense ús i equipant les voreres de forma accessible**. Evitant també, racons, retranquejos i espais desolats no construïts o en ruïnes. Un exemple desfavorable, és la Ronda Antoni Comas, als voltants de la Plaça Catalunya, així com l'entorn del carrer Masnou i Parc de La Llàntia, el carrer de Sant Antoni Maria Claret i el Camí Fondo. Evitant elements que obstaculitzin la visió entre els vianants i els cotxes, com per exemple, els contenidors, aspecte que s'ha valorat desfavorablement en alguns llocs de Rocafonda.

Garantir la **prioritat vianant dels espais públics**, dissenyant espais que convidin a estar i ser llocs de trobada, evitant l'abús de caràcter vial, que es valora com a poc amable i desfavorable, com per exemple, la Plaça Granollers i la Plaça dels Bous.

Dissenyar **recorreguts segurs** en les trajectòries habituals nocturnes dels joves. Per exemple, el recorregut per arribar a l'Espai Jove del barri de La Llàntia, camí molt freqüentat per joves, es considera que no aporta percepció de seguretat per les seves condicions físiques: manca de llum, murs cecs, etc.

Dotar els parcs i espais naturals d'elements que garanteixin l'**accessibilitat**, sigui des del propi disseny o des d'elements de suport que ajudin a la mobilitat lliure i autònoma de totes les veïnes de totes les edats i condicions. Un exemple desfavorable pel que fa a l'accessibilitat és el Parc de Rafael Alberti.

Garantir el **manteniment de l'arbrat**, de manera que, per una banda, no tapi la il·luminació, i per l'altra, no aixequi les llambordes de les voreres. Vigilant que no entrin a les finestres i balconades dels edificis. Diversificant també, la tipologia de l'arbrat, ja que majoritàriament són plataners.

Buscar **estratègies d'apropiació del veïnat als espais públics de relació**, com places i parcs, ja que moltes vegades les connotacions negatives de determinats espais no estan associades a l'aspecte físic o una mancança de disseny favorable, sinó a l'ús que s'hi desenvolupa a aquests espais, o la monopolització d'alguns grups socials. És el cas, per exemple, del "Parc Rojo", i l'entorn de l'equipament de Can Boada.

III/ EQUIPAMENTS I SERVEIS

Aquells equipaments que s'utilitzen diàriament i que són indispensables com a suport per al desenvolupament de la vida quotidiana en totes les etapes vitals i per a la millora de la

qualitat de vida de les persones. Són també els espais de referència d'una comunitat on es genera la convivència, l'intercanvi, la socialització i l'ajuda mútua.

Distribuir els equipaments i serveis de primera necessitat de forma equitativa al llarg del territori, per tal de garantir la qualitat de proximitat a tots els entorns i l'accés de les habitants de Mataró als equipaments de forma accessible, segura i pròxima. Un exemple desfavorable en aquest sentit seria el barri de Rocafonda, ja que les veïnes consideren que hi ha una clara manca d'equipaments de primera necessitat, que funcionin com a agent dinamitzador de comunitats diverses, ja que la població que hi viu és d'orígens diversos.

Potenciar **equipaments quotidians de primera necessitat**, com ara els Mercats i els CAPs, i **cuidar i equipar el seu entorn**, garantint l'accés vianant accessible i amb condicions, equipant amb els elements necessaris per desenvolupar la vida quotidiana dels seus usuaris, i connectant la xarxa d'equipaments a través del transport públic. Per exemple, a cada banda de l'escola Marta Mata hi ha passos connectors de l'escola amb el barri de Cirera, un dels quals té escales, és estret i sense visibilitat, aspecte que fa que es percebi com a insegur.

Equipar els entorns dels equipaments públics habituals, com per exemple, el mercat de la Plaça de Cuba, **amb bancs amb respall per l'esquena**, per tal que puguin acollir les totes les diversitats de persones, mobilitats i cossos a poder-s'hi estar una estona continuada. Per exemple, l'entorn del Casal de la Gent Gran de Cirera, l'Escola Bressol l'Institut i el CAP és una zona on hi manca urbanització i equipament, tenint en compte que moltes famílies hi van a berenar.

Dotar de mesures per tal que el **disseny dels equipaments públics sigui transparent, amb permeabilitat visual entre l'interior i l'exterior, i garantint façanes que donin ulls al carrer**. Un exemple desfavorable en aquest sentit és el CAP de la Ronda General Prim. Un altre exemple és l'equipament de Can Boada, ja que la forma de relacionar-se amb l'espai públic és a través d'un mur amb desnivell, enmig d'un entorn desolat on els cotxes transiten a molta velocitat. Altres exemples de manca de relació entre l'interior i l'exterior són el Centre Cívic de Rocafonda i l'escola Marta Mata.

Habilitar **l'entorn dels equipaments per tal de garantir espais vitals** i millorar la presència de persones sobretot en horari nocturn, equipant l'entorn per al seu ús. Buscant estratègies per tal que l'activitat dels equipaments tingui un impacte positiu sobre l'entorn del barri. Per exemple, el Pavelló del carrer Euskadi, sent un equipament que té poc impacte a escala de barri (manca d'activitats per la gent gran del barri, manca d'espai de socialització de referència o bar...).

Dissenyar de forma **accessible els entorns dels equipaments de primera necessitat**, com ara el CAP de Ronda General Prim, eliminant les escales combinades amb les corbes de la configuració del carrer, ampliant voreres, introduint elements de suport com baranes i garantint que qualsevol persona es pugui desenvolupar de forma autònoma i lliure en un entorn accessible.

Aprofitar i **reactivar les grans estructures d'edificis que han quedat abandonats o en desús** per incorporar-hi equipaments que responguin a les necessitats del barri. Per exemple, a la fàbrica del carrer Gibraltar, o a les fàbriques del carrer Goya. Al solar en desús del carrer Riera de Cirera les veïnes consideren que hi podria haver una residència per a la gent gran, tenint en compte la manca que hi ha al barri en aquest sentit.

Situar **els equipaments i espais joves en ubicacions que formin part de la xarxa quotidiana del jovent** del municipi, per tal de garantir la participació dels adolescents i joves.

Aprofitar els **patis de les escoles per obrir-los al veïnat** durant els caps de setmana i fora de l'horari lectiu per potenciar activitats esportives i l'apropiació de l'equipament per part de les persones veïnes, oferint un alternativa d'oci al jovent.

IV/ HABITATGE I ENTORN

L'espai representa els valors socials que el creen. Per això els habitatges han de reconèixer les feines d'atenció de la llar i les persones donant-hi un espai. L'habitatge ha de poder oferir que diferents nuclis de convivència puguin viure, adaptant-se tant als diferents cicles vitals de les famílies com a la diversitat dels grups que conviuen. Així mateix, s'han de tenir en compte els diferents tipus de tinença.

Potenciar **tipologies d'habitatge que delimitin la façana amb el carrer**, de forma que generi ulls a la via pública a través de la llar. Evitant tipologies que allunyin la façana de l'espai públic o que la forma de relacionar-se amb el carrer sigui a través de murs, patis privats, o vegetació, ja que contribueix que l'entorn estigui més desolat i genera percepció d'inseguretat sobretot a la nit, com per exemple, el barri de Ciutat Jardí, teixit de cases unifamiliars aïllades amb façanes allunyades del límit de la parcel·la.

Reconèixer i **respectar la conservació de patrimoni arquitectònic, urbà i social**. Com per exemple, la muralla Genovesos. Rehabilitant aquests elements i cuidant l'entorn per tal que no suposin un obstacle visual, sinó que formin part de la xarxa quotidiana de les persones veïnes.

Garantir la **promoció de parc d'habitatge públic digne** al municipi. Per exemple, al recorregut de Rocafonda es va valorar que no es considera favorable la distribució als barris i provoca la concentració en un determinat territori. Treballant per afavorir la diversitat social a tot el municipi.

Adequar l'entorn per tal de poder assumir la provisionalitat, per exemple, de les obres. La vida de les persones que viuen en un determinat entorn on hi ha obres és menys favorable si aquestes obres no s'adeqüen per no afectar la quotidianitat del veïnat. Algunes mesures podrien ser: treballar els elements que delimiten les obres, que siguin més transparents, mirar com són els recorreguts alternatius, poder avisar abans, il·luminar... Tenint en compte que el

veïnat segueix desplaçant-se per aquesta zona tot i que hi hagi obres, i per tant, aquest espai ha d'estar ben equipat, sigui la provisionalitat de 3 mesos com de 10 anys. Alguns exemples són la zona del solar on havia d'anar el Corte Inglés a l'Eixample, i les obres del carrer Rocafonda. També la zona en desenvolupament del carrer Aristòtil, que ha deixat un gran espai sense resoldre's que aporta percepció d'inseguretat.

V/ MOBILITAT QUOTIDIANA

Hem de pensar la mobilitat atenent la diversitat i la seguretat en tots els aspectes, de manera que faciliti el desenvolupament de les diferents activitats de la vida quotidiana i faci possible l'accés als serveis urbans i altres espais d'ús quotidià en igualtat d'oportunitats.

Habilitar l'**entorn dels equipaments públics**, com per exemple, el CAP de la Ronda de General Prim, per tal que sigui **accessible, ben equipat i connectat amb el seu entorn**.

Millorar les condicions de les parades d'autobús i equipant-les amb il·luminació pròpia, espai per seure i coberta que protegeixi de la pluja i el clima. Augmentant, també, la freqüència horària de les línies d'autobús per tal de millorar la connexió amb l'entorn i entre els barris. Alguns exemples desfavorables pel que fa a les parades d'autobús són: la parada del "Parque Rojo" i la parada de davant del CAP de Ronda General Prim.

Incrementar i millorar la **xarxa de transport públic per tal que respongui a les necessitats quotidianes** de les persones veïnes. Inclouent línies d'autobús més directes i a més petita escala, ja que les que hi ha acostumen a fer recorreguts molt llargs i no ajuda a connectar els espais habituals i quotidians de les dones de Mataró. Seguint fomentant la connexió dels barris perifèrics del municipi.

Transitar cap a **models de mobilitat urbana que redueixin espai als cotxes per guanyar espais pacificats**, on la gent es desplaci a peu i tingui espais per relacionar-se entre el veïnat. Algunes de les mesures que s'estan duent a terme a Mataró és generar cada vegada més espais de prioritat vianant, on els cotxes se sentin incòmodes d'entrar-hi, i tant sols habilitar com a carrers de 30km/h els que siguin perimetrals. Tanmateix, es fa la reflexió que, tot i estar d'acord en el model, cal entendre que ens trobem en una transició, on el cotxe encara té molt poder a les ciutats, i això genera percepcions d'inseguretat a les persones que es desplacen a peu.

Potenciar la **mobilitat activa i vianant com a prioritat del model de mobilitat** de Mataró. Disminuint carrers que prioritzin la mobilitat en cotxe i pacificant vies de prioritat vial.

Fomentar els **recorreguts a peu**, sobretot a entorns habituals d'equipaments quotidians, com per exemple, el mercat, que moltes de les veïnes comenten que hi arriben a peu. Equipant les voreres i l'espai públic de forma que siguin àmplies, accessibles, il·luminades i equipades. Evitant murs opacs i aparcament de cotxes que moltes vegades actuen com a obstacle visual,

que disminueix la visibilitat i aporta percepció d'inseguretat. Eliminant els obstacles de les voreres per garantir la continuïtat dels recorreguts, i eliminant les escales dels recorreguts quotidians. Alguns exemples desfavorables en aquest sentit són el Carrer Josep Faneca, l'entorn del Casal de la Gent Gran de Cirera i el Camí Fondo. També el pas de vianants de la intersecció del carrer Cirera amb la Ronda dels Països Catalans, i el carrer Torrent de les Piques, on es considera que s'hauria de prioritzar la mobilitat a peu i resoldre la seva continuïtat i visibilitat.

Alliberar espai de superfície urbana destinada a ser aparcament de cotxes, per tal de destinar-la a altres usos. Fomentant els aparcament a la perifèria del municipi o soterrats, ben connectats i il·luminats. Per exemple, a l'aparcament que es troba darrere de l'Escola d'Idiomes del Maresme, al carrer Nou de les Caputxines, les veïnes valoren que podria ser un espai públic equipat per la trobada i amb visibilitat. Equipant les zones dels aparcaments i garantint el manteniment per tal que es percebin com a segures. Per altra banda, a l'aparcament de la Ronda de Països Catalans, sobre el carrer Aristides Maillol, molt habitual per persones de la zona, hi manca il·luminació i manteniment de la vegetació. També a l'aparcament del Triangle li manca manteniment.

Garantir la **continuïtat dels carrers pacificats dins de la xarxa de mobilitat**. Per exemple, el Carrer Montserrat no té continuïtat quan arriba a la Plaça de les Tereses, i poden trobar-se cotxes de cara. Garantint que els recorreguts a peu tinguin continuïtat i es respectin els recorreguts naturals. Alguns exemples desfavorables en aquest sentit són l'encreuament que comenten les dones de l'entorn del "Parque Rojo", el carrer Torrent de les Piques, carrer Guanyabens i el final del carrer de Rocafonda.

Millorar la **infraestructura de carril bici** per tal de fomentar el model de mobilitat activa ciclista. Tenint en compte que la convivència entre diferents formes de mobilitat pot generar problemàtiques derivades de la força o poder diferenciat de cada mètode de transport, sent el vianant l'últim en l'escala de vulnerable, i augmentant la percepció d'inseguretat. En aquest sentit, s'han de crear espais segurs delimitats que fomentin models de mobilitat sostenible i activa, respectant les transicions entre models urbans de mobilitat. Evitant carrils dissenyar els carrils bici que passin entremig dels contenidors i la vorera, de forma que les persones que han d'anar a tirar la brossa hagin de creuar el carril bici, com per exemple, el que comenten les dones del recorregut dels barris de l'Eixample i Peremàs. Garantint també la visibilitat entre els vehicles motoritzats i les bicicletes, com per exemple, a la Plaça Espanya s'hauria de millorar en aquest sentit. Fomentant la difusió i comunicació amb el veïnat de totes les mesures que es facin al respecte.

VI/ ACTIVITATS ECONÒMIQUES

Les activitats econòmiques són processos d'intercanvi de productes, béns o serveis que serveixen per cobrir les necessitats de la població. Tenir recursos econòmics propis influeix directament en l'autonomia/dependència de les persones i en el cas de les dones "el salari aporta a les dones independència econòmica, al mateix temps que incrementa el seu poder en la unitat familiar" tal com assenyalen Rueda, Artacoz i Cortesa, (2008:37).

Fomentar el petit comerç i de proximitat, en general al municipi, i en concret, als voltants dels equipaments i espais públics. Generant mecanismes d'activació d'algunes zones que mitjançant l'activitat comercial poden millorar la seva vitalitat i referencialitat com a lloc de trobada i estar. Un dels exemples desfavorables en aquest sentit és la Plaça Catalunya. Buscant estratègies per ajudar a les botigues que el veïnat identifica "de tota la vida" puguin seguir desenvolupant la seva feina, ja que fan una gran contribució a la comunitat i estan arrelades al territori. Per exemple, una zona que necessitaria consolidar aquest comerç per tal de no perdre teixit comercial és Rocafonda.

Incorporar **models urbans que tinguin en compte l'activitat en planta baixa**, per tal d'evitar zones monofuncionals residencials que fomenten l'aïllament i la percepció d'inseguretat.

Buscar **estratègies d'activació de les fàbriques en desús** que porten tancades des de fa temps.

4 Recorreguts de reconeixement a Mataró amb perspectiva de gènere interseccional

Col·lectiu Punt 6

Febrer 2022